

BØRNE • TEATER

AMISERN

Nr. 72 APRIL 1990

FESTIVALINDSTIK
TIL BØRNE- OG
UNGDOMSTEATER-
FESTIVALEN I THY
28.-29. APRIL

TEATERLOVEN
UAFKLARET

DRAMAPROJEKT
MED GADESJAKKET

ODIN BØRNETEATER

TEATERRAPPORT
FRA ESTLAND OG
SOVJET

ASSITEJ HOLDER
VERDENSKONGRES

TEATERLIV PÅ

Der er nærmest kødannelse hos Folketingets kulturudvalg forud for viderebehandlingen af et økonomi-forskrækket teaterlovsforslag, der frygtes at føre til afmontering af dele af dansk teaterliv

ISSN 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3.
1360 København K
Tlf. 33 15 69 00
Telefax 33 13 14 39

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

Carsten Jensen

SATS OG MONTAGE:

HP Sats 65 96 36 62

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 75 kr. årligt. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med Børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD:

	Side
Teaterloven	2
Dramaprojekt m. Gadesjakket	5
Odin Børneteater	6
Kulturpris til Masken	7
Thy kalder til festival	8
Teaterrapport fra Estland/Sovjet	10
ASSITEJ-verdenskongres	12
Teaterbøger	14
Repertoirenyt	15

FESTIVALINDSTIK:

Information og omtale af forestillinger til børne- og ungdomsteaterfestival i Thy.

DEADLINE:

Næste nummer udkommer o. 15. maj. Deadline for stof er 1. maj.

FORSIDEFOTO:

Fra børne- og ungdomsteaterfestivalen i Odsherred 1989. Foto: Kurt Johansen.

REDAKTIONEN SLUTTET 25. MARTS

Af Carsten Jensen

Det reviderede udkast til ny teaterlov af 7. december 1989 har fået de berørte parter på barrikaderne - eller rettere til Folketingets kulturudvalg, der tager imod synspunkter og ændringsforslag forud for den videre politiske behandling.

Teaterlovsforslaget er ændret på flere vitale punkter siden første lovudkast af 2. februar 1989. Nogle besluttede teaterknusere - specielt omkring egnsteatrene - er forsøgt rettet, men andre er kommet til. Udeladelser og mangler præger stadig forslaget, der synes domineret af skræk for ustyrbare udgifter og fleksible procentuelle støtterammer.

Men lige så slemt som de manglende ressourcer og modige visioner er det tidsmæssige tovtækkeri, der har stillet en masse teaterinitiativer i vente-position og gjort det svært eller umuligt for mange teatergrupper at lægge økonomisk og kunstnerisk budget for fremtiden.

FÆLLES HENVENDELSE

Den usikre situation for teaterlivet har fået en række organisationer til at rette en fælles henvendelse til Folketingets kulturudvalg om deres syn på udkastet til teaterloven.

Bag henvendelsen står repræsentanter for det producerende teater (Foreningen Af Små Teatre, BørneteaterSammenslutningen og Landsdels-scenerne), de bevilgende myndigheder (Amtsrådsforeningens Kulturudvalg) og formidlerne af teater (Danmarks Teaterforeninger) - og er således ganske dækkende for en stor del af det teaterliv, der foregår uden for hovedstaden.

I skrivelsen lægges der vægt på, at en decentral struktur bevares. Derfor ønskes en institution til varetagelse af alt turnerende teater - et rejsende landsteater, der bør omfatte voksen-, børne- og ungdomsteater og ledes af en styrelse med flertal af amtsrådspolitikerne og med repræsentanter for producent- og publikumsorganisationer.

Børne- og ungdomsteatret skal sikres 25 % af bevillingerne, mens grundstammen i vok-

senteatret bør udgøres af Det Danske Teater og Den Jyske Opera. Det skal dog også være muligt at optage løst tilknyttede teatre efter indstilling fra Teaterrådet. (I det nuværende forslag lægges der op til, at Det rejsende Landsteater nedlægges til fordel for to selvstændige organisationer - Det Danske Teater og Den Jyske Opera).

Derimod nævner fællesdokumentet intet om, hvorvidt der skal være tale om en obligatorisk ordning for amterne, således som bl.a. BTS ønsker af Det Rejsende og Opsøgende Teater - RBOT - hvis denne bevares i sin nuværende form.

BRUGERRELATERET REFUSION

Egnsteatrenes fremtid er fortsat ikke sikret, selvom den statslige nedskæring er ændret fra ca. 7 til ca. 3 mio. kroner siden det oprindelige forslag.

Fælles-henvendelsen peger også på det uheldige i at operere med et fikseret beløb i statstilskud til egnsteatrene - som skal fratages de nuværende 50 % automatisk refusion - og en af Teaterrådet administreret særlig pulje på 20 % til fordeling efter specielle kriterier. Tilsammen vil det betyde alvorlige forringelser for de fleste egnsteatre - med en del lukninger til følge.

Også forslaget til ny abonnementsordning beklages dybt. Det medfører nemlig, at det samlede statslige beløb til ordningen nedsættes, bl.a. som følge af at rabatten skal nedsættes fra 40 % til 33 1/3 % - og den procentuelle rabat erstattes af et fast kroneløb.

Man frygter, at det vil betyde et fald i publikumstal, faldende egenindtægt hos teatre og teaterforeninger, øgede udgifter til arbejde for at trække løssalgskunder til - og at de mere eksperimenterende forestillinger opgives af både teatre og teaterforeninger til fordel for det sikre og midtpunktssøgende.

Til slut lægger man op til, at den i forslaget videreførte 50 % refusion for salg af børneteater og opsøgende teater gøres mere bruger-relateret. Det skal ske ved, at aftagerne - herunder også teaterforeningerne, der formidler en tredjedel af disse teatertilbud - umiddelbart kan nyde godt af refusionen, hvor den ofte nu er et mellemværende mellem stat og kommune.

POSITIVLISTEN - OG TEATERRÅDET

De af gruppen påpegede forringelser, som menes at ville ødelægge et ellers blomstrende teaterliv i provinsen, går igen i den generelle kritik - og overskygger derved ganske de positive ting, som teaterområdet iøvrigt har kunnet finde i det nye teaterlovsforslag. Som fx. øget støtte til danseteater og forbedrede uddannelsesmuligheder for nogle af områdets forsømte faggrupper, såsom teknikere, dansere, dramatiker m.fl.

Den planlagte forøgelse af opgaver og indflydelse til Teaterrådet vurderes forskelligt, men alle - inklusive Teaterrådet selv - er enige om, at der trods alt bliver alt for få penge for rådet at jonglere med. Det bliver stadig svært at få nye grupper ind under støtteordningerne eller aktivt at yde støtte til det eksperimenterende teater - med mindre man fravælger allerede støttede og kvalitativt fortsat støtteberettigede teatergrupper.

Som Teaterrådet selv erkender i forbindelse med optagelser og indstillinger af teatre til støtte i den kommende teatersæson, så har rådets virke stort set indskrænket sig til at agere redningsplanke for Fiolteatret og Comedievognen og videreføre de eksisterende ordninger - fordi man fortsat venter på den nye teaterlovs ikrafttræden og konsekvenser.

BØRNETEATRET PÅ SULTEKUR

Børne- og ungdomsteaterområdet håber fortsat på, at kulturministerens ønske om at styrke og sikre børneteateret kommer til udtryk i den reviderede teaterlov, men har haft svært ved at finde belæg for ministerens gode intentioner i lovforslaget.

Således er bestemmelsen om 25 % af bevillingerne til børneteater strøget i det nye forslag. Også egnsteatrenes forpligtelse til at have børneteater på repertoiret er bortfaldet, og nedskæringerne på egnsteaterstøtten vil formodentlig betyde færre af disse teatre - også blandt dem, der fortsat ville have det som hovedopgave at spille børneteater og opsøgende teater.

Heller ikke en obligatorisk deltagelse for amterne i RBOT-ordningen er med i loven. Det har allerede nu betydet to nye

udmeldelser - med tilsvarende fald i produktionsstøttebeløbet til de deltagende børneteatre og opsøgende teatre.

BørneteaterSammenslutningen mener heller ikke, at uddannelsesmulighederne for børneteaterfolk er tilgodeset i rimeligt omfang i det nye forslag, hvor kun bevarelsen af 50 % refusionen ved køb af børneteater og opsøgende teater får rosende ord med på vejen.

UDGIFTSFIXERING

Et af problemerne med kulturministerens lovforslag er, at det basale ønske om at kunne styre de statslige udgifter til teaterstøtte blokerer for mulige tilbøjeligheder.

Adskillige områder, der p.t. i teaterlovsmæssig forstand fungerer via procentuelle statstilskud, skal ifølge ministeren nedskræres procentvis og/eller belave sig på faste rammebeløb. Der opereres til overflod alene med *maksimale* beløbsrammer, men ikke med *minimums*-støttebeløb...

Alt er lagt til rette efter, at staten ikke kommer til at betale mere for det danske teaterliv end hidtil, og derved drukner det kulturpolitiske indhold i den nye teaterlov i økonomiske kalkyler.

Og gør det samtidig forbudsset svært for det nuværende teaterområde at forudse med rimelig præcision, hvordan de fastlåste statstilskud helt konkret vil indvirke på bevillingsrammer og budgetter. Blandt andet opereres der med finanslov-vedtagelser og mellemregninger med tilbagevirkende kraft. Hvis de enkelte rammebeløb - trods de nye beregningsmetoder - overskrides det ene år, modregnes der i følgende år - og det betyder altså færre penge til området.

Samtidig har de fleste af egnsteater-kommunerne allerede tilkendegivet, at man næppe vil kunne agere redningsplanke ved at forhøje de kommunale støttebeløb til specielt egnsteatrene. Det er der flere steder ikke politisk og økonomisk belæg for, bl.a. fordi også kommunerne får diktret nedskæring af staten.

NEGATIV KULTURPOLITIK

Så der er i de kommende år lagt op til teaterkrise, som vil ramme alle former for teatervirksomhed. Egnsteatrene og de ellers velfungerende landsdels-

SLINGREKURS

Den nøgne sandhed: Trods kulturministerens forsikringer om at ville prioritere børne- og ungdomsteater højt, vil teaterlovsforslaget alligevel betyde indskrænkninger og lukninger blandt egne teatre og opsøgende teatre. Tegning: Claes Movin.

scener, de storkøbenhavnske teatre - og de opsøgende børneteatre, hvor mange er afhængig af et stort forestillingsalg for at kunne overleve. Og derved vil en af taberne også blive publikum.

I lyset af disse nye tider blev der afholdt en teaterpolitisk happening på samtlige danske teatre fredag den 23. marts, hvor man før eller efter aftenens forestilling oplæste et poetisk kampråb, skrevet af forfatteren og dramatiker Svend Åge Madsen.

Han understregede heri behovet for, at man sørgede for, at menneskets sjæl var i cen-

trum, at teater- og kulturlivet kunne søge ind og udforske sindets kringelkroge - og derved tilføre mennesket vigtige dimensioner.

Langt alt teater er jo godt, endsige nødvendigt teater - og der er behov for at luge ud og tilføre ny kunstnerisk underskov. Men det kan let blive sådan, at det ikke bliver kvaliteten, men evnen til at skaffe sponsorer og satse på mere letfordøjelig underholdning, der afgør dansk teaterlivs fremtidige skæbne.

EN NATION AF KULTUR-KLYNKERE?

Kvalerne omkring teaterlivet og teaterlovsforslaget lyder alt sammen frygtelig bedrøveligt, og udenforstående vil måske mene, at det næppe står slet så galt til - at den danske teater- og kulturverden er en samling klynkere og mørkemænd, der ikke forstår at omstille sig - endsige værdsætte de mange goder, som nu engang er et resultat af overhovedet at have en teaterlov og en stat, der støtter et ellers urentabelt teaterliv.

Men den udprægede statslige berøringsangst overfor muligheden af øgede bevillinger og decentral styring af teaterlivet

- med statslige midler i ryggen - rejser helt grundlæggende spørgsmål. Som fx. hvad vi egentlig skal med kultur- og dermed teaterlivet, når det hele åbenbart skal dreje sig om pindehuggeri omkring procenter og faste rammer og omfordeling af for små puljer og sikring af, at statens engagement fastfryses.

Det kunne være noget sjovere at finde ud af, om nationen og politikerne overhovedet ønsker et blomstrende kulturliv. Om man tror på, at det er vigtigt for nationens overlevelse og vor åndelige udvikling og sågar statsøkonomien - sådan

som flere undersøgelser rent faktisk påpeger - at have et velfungerende og eksperimenterende kulturliv.

FORDELINGSUTOPI

Og er der rent faktisk en beredvillighed og interesse til stede hos befolkning - hvad andre undersøgelser viser - og politikere for at bevare og udbygge kulturlivet, så gør dog noget ved det.

Sæt blus på fordelingsmæssige utopier; flyt fx. nogle ressourcer fra krigsmageriet til kulturmageriet - i erkendelse af, at krigstruslen er mindre farlig end den åndelige fattig-

dom. Vi taler jo stadig om pebernødder rent økonomisk, så længe anskaffelsen af ét nyt kampfly overstiger 100 millioner - eller en fjerdedel af den samlede statsstøtte via teaterloven!

Det burde være en fristende tanke for en modig kulturpolitisk kulturminister, at man effektivt kunne lukke munden på - og glæde usigeligt - hele teaterverdenen ved at overføre anskaffelsessummen på et unødigt militært isenkram til fordeling over de næste par års teaterlov. Og kultur kan være et meget effektivt våben...

Tager kulturministerens
lovforslag
dansk teaterliv ved næsen?

EN L A N G NÆSE

KULTURMINISTER OLE VIG JENSEN UDTALER:

»Jeg tillægger teater og andre kulturelle aktiviteter stor betydning for børnenes og de unges udvikling. En god teateroplevelse er med til at gøre børn til både rigere og forhåbentlig mere lykkelige mennesker.

Dansk børneteater har en vældig bredde både indholdsmæssigt og geografisk, som vi med rette kan være stolte af. Takket være børneteateret i alle dets former ser danske skolebørn i gennemsnit én teaterforestilling om året. Vi har i forhold til befolkningens størrelse verdens største udbud af børneteater.

Med mit forslag af 7. december 1989 til ny teaterlov ønsker jeg at sikre, at der fortsat skal være grundlag for et væsentligt

udbud af godt teater for børn og unge. Dette sker for det første ved at opretholde to af de nuværende støtteordninger, nemlig (Det rejsende Børneteater og opsøgende Teater og refusionsordningen, hvorved staten som bekendt refunderer 50 pct. af kommunernes og amternes udgifter til køb af forestillinger af børneteater og opsøgende teater.

Dernæst forventes egnsteatrene fortsat i betydeligt omfang at spille børneteater og opsøgende teater.

Endelig forudsætter jeg, at Teaterrådet af sin nye samlede bevilling til støtte af dansk teater vil anvende mindst 25 pct. — og gerne mere — på børneteaterområdet.

Udtalelse til BTS omkring teaterlovforslaget.

RAMSALTET GLÆDE

BTS deler ikke kulturministerens tilfredshed med det nye teaterlovforslag

Jeg er oprigtigt glad for, at Ole Vig Jensen er enig med mig i, at en god teateroplevelse er med til at gøre børn til både rigere og lykkeligere mennesker.

Der er så mange ting i vores samfund, som ikke gør vore børn rigere og lykkeligere. Arbejdsløsheden påvirker familielivet og dermed børnene. Ventelister på daginstitutioner, lukning af folkeskoler, pressede og stressede forældre.

Alt er med til at gøre vore børn til fattigere og knapt så lykkelige mennesker. Og sådan kunne man fortsætte.

Derfor er det dejligt, at Danmark har verdens største udbud af børneteater, så børnene både i Hanstholm og Naskov kan få et

par timers oplevelse, som gør dem rigere og lykkeligere.

Ole Vig Jensen udtaler også, at han »med rette er stolt af dansk børneteater«.

Jeg bliver så glad, når jeg læser den sætning. Men hele tiden bliver min glæde overskygget af ministerens lovforslag.

Hvor blev de 25 pct. til børneteateret fx. af? I et tidligere forslag skulle børneteateret have 25 pct. af midlerne — men Vig Jensen opererer altså ikke længere med en styrkelse af bevillingsniveauet for de rejsende og opsøgende børneteatre.

Yderligere er RBOT fortsat en frivillig ordning for amterne, som for nuværende har betydet, at tre am-

ter har trukket sig ud af ordningen. Hvordan kan Vig Jensen tro, at amterne — endsige kommunerne — vil øge bevillingerne til børneteater, når regeringen samtidig beder dem spare?

Konsekvensen er, at der bliver stor usikkerhed omkring tilskudsgrundlaget for teatrene, samt at flere RBOT-teatres eksistens er truet. Hvordan kan man være så stolt af dansk børneteater — for i samme sekund at påbegynde en afvikling?

Ole Vig Jensen tillægger kulturelle aktiviteter stor betydning. Vi ved jo efterhånden, at når amter og kommuner skal spare, bliver det i første omgang på de sociale og kulturelle områder.

Blot et eksempel: Vestsres borgmester i Farum og kommunevalgets topscorer, Peter Brixtofte, har besluttet at flytte Farum bibliotek til nye lokaler:

En skole, som Brixtofte bare sådan lige lukker. De nuværende bibliotekslokaler skal nemlig sælges, så kommunen kan få penge i kassen.

Skolens lokaler er mindre end de, biblioteket har i øjeblikket, men det er ikke noget problem — mener Brixtofte — for der skal alligevel skæres ned på børnebiblioteket, da børneantallet er faldende.

Er det de store kulturelle aktiviteter, som Ole Vig Jensen lægger så stor vægt på? Jeg synes, at vores kulturminister lægger ansvaret fra sig — ved bl.a. at gøre tilskudsordningen for amterne til en frivillig sag.

Måske er Ole Vig Jensen velmenende? Det tror jeg faktisk, at han er. Men hvad hjælper det, når han er med til at få et levende børneteater til at dø?!

For BTS' bestyrelse:
Annette Holk, Teatret
Artibus

KONGELIGT BØRNETEATER

Børneteatersammenslutningen har nu indgået aftale om retningslinjer for gæstespil af børneteater på Det kongelige Teater, således som Det kgl. Teaters chef, Boel Jørgensen, har lagt op til.

Allerede i december gæstespillede Comedievognen i Den Nye Scenes foyer med »Nissen der ville være berømt«, men der er lagt op til kontinuerlige gæstespil fra sommeren 1990.

Det fælles udgangspunkt er naturligt nok, at aktiviteterne skal gavne både Det kgl. Teater og børneteaterområdet som helhed, og det vil bl.a. sige, at kun de allerbedste af BTS-gruppernes forestillinger bliver præsenteret på nationalscenen.

Der er således nedsat et udvalg på Det kgl. Teater, der skal udvælge forestillinger til gæstespillene. Disse købes så til normal pris, hvorefter Det kgl. står for billetsalg og annoncering sammen med de øvrige produktioner på stedet.

Børneteatrene gæstespil indpasses efter de lokalemæssige muligheder, der er på nationalscenens ejendom. Det vil fx. sige prøvesal, Gråbrødrescenen, foyer — og evt. de store scener, hvor publikum så også anbringes på scenen!

Selvfølgelig i erkendelse af, at et børneteaterstykke — hvor godt det end måtte være — ikke bare tilnærmelsesvis ville kunne fylde stolene i de to store scener ...

NYT EGNSTEATER

Teatret Cantabile 2 etablerer sig i Vordingborg

Trods de lovgivningsmæssigt usikre tider har Vordingborg kommune, bakket op af Storstrøms Amt, turdet binde an med at få etableret et egnsteater i kommunen.

Det er en glædelig udvikling for kulturlivet i Vordingborg. Og for det nye egnsteater, Cantabile 2, der rykker teltpælene op fra sit domæne i København.

Cantabile 2 blev dannet i Italien i 1983 af instruktøren Nullo Facchini. I 1985 flyttede man til Danmark, fordi de fleste af de tilknyttede skuespillere på det tidspunkt var fra Skandinavien.

Gruppen består i dag af syv skuespillere og en instruktør, foruden deltids-tilknyttede musikere, teknikere, kontorpersonele m.fl.

Cantabile 2 vil i Vordingborg fortsætte sit hidtidige virke med turnévirkksomhed, formidling af gæstespil og undervisning og seminarer.

Således agter teaterensemblet at arrangere en Waves-festival á la den tilsvarende i København i 1987 — i sin nye hjemby i løbet af sommeren 1991.

Gadesjakkets folk sammen med en masse glade projektdeltagere. Foto: Niels Nyholm.

SPRINGENDE MUS

Teatergruppen Gadesjakkets fra Odense har succes med deres seneste dramaprojekt, som eksperimenterer med teater i undervisningen under nye former. Projektet fungerer samtidig som en forløber til Gadesjakkets tur til Afrika i juli-august, hvor man skal lede teaterseminarer under åben himmel...

Af Carsten Jensen

Hvor højt skal man hoppe for at forstå, at naturen tilhører os alle og ikke bør hverken stækkes eller ødelægges af menneskene?

Spørgsmålet kan selvfølgelig ikke besvares. Men i Teatergruppen Gadesjakkets drama-projekt, »Springende mus«, er rammefortællingen bundet op omkring en lille mus, der springer så højt op i luften, at den kan se de uendelige bjerge langt borte på den anden side af prærien. Den beslutter sig for at tage derhen og får på vejen hjælp af en frø, en bisonokse, en prærieulv og mange andre. Og dyrene har alle deres eventyr at fortælle - om solen, vinden, døden og venskaber...

Det er en gammel indiansk myte, som Gadesjakkets har valgt til et medspil-teaterprojekt, der foregår rundt omkring på skolerne i Odense dette forår.

Gadesjakkets projekt har til formål at lave teater for og med børn, således at børnenes musikke evner styrkes og de får mulighed for at opleve teatrets verden indefra.

Rammehistorien om musens oplevelser på sin vej mod bjergene foregår i en færdig scenografi, som teatergruppen har med sig rundt til skolerne, men der er rige muligheder for improvisation og fleksibilitet i selve dramaforløbet.

Det enkelte dramaforløb varer en uge og involverer to skoleklasser med lærere samt tre skuespillere og en musiker fra Gadesjakkets.

PROJEKTFORLØBET

Projektet starter med, at rammefortællingen spilles af de tre teaterfolk. Forløbet afbrydes, når de forskellige dyr fortæller deres eventyr - og her er det børnene kommer ind og spiller med.

I ugens løb arbejder børnene med nogle af de elementer, der indgår i en egentlig teateropsætning: Dramaøvelser, indstudering af roller, danse, sange, kostumebrug, masker og dukker m.m.

Eleverne og de medvirkende lærere indgår på lige fod med skuespillerne i procesforløbet, der selvfølgelig afsluttes med den for det enkelte dramaprojekt helt unikke forestilling, som spilles for kammerater og forældre på skolen.

Pia Gredal, skuespiller i Gadesjakkets: »Det er også en vigtig del af børnenes optimale oplevelse af projektet, at de ikke oplever at skulle konkurrere med os i skuespilkunst. Det har vi elimineret ved primært at spille historierne med stangdukker og udstoppede dyr. Derfor kan børnene spille med os og sammen. Også børnenes forældre er blevet overrasket over teateroplevelsen med deres børn, måske fordi de førhen kun har set mere traditionelle teaterformer overført til børnenes formåen«.

MAGI PÅ HOSPITALET

Også børnepsykiatrisk afdeling på Odense sygehus har haft besøg af Gadesjakkets og »Springende mus«. Det har været en berigende oplevelse for både børn, personale og skuespillere.

Børn, der normalt har store problemer med at koncentrere sig; børn, der er passive og indesluttede; børn med »tilpasningsproblemer« - alle er de gået ind i dramaprojektet med - i bogstaveligste forstand - liv og sjæl og åbnet for de indre ressourcer og den kreativitet, de fleste af os besidder, hvis vi får chancen for at vise det.

Pia Gredal: »Når en ellers indelukket pige pludselig stiller sig op på scenen og giver en pil videre og derved får spillet til at fortsætte - så er der tale om en flot handling fra en, der ellers ikke tager initiativ eller ansvar selv«.

På sygehuset har vi meget oplevet, at det at børn og voksne spiller sammen på lige fod, giver en utrolig koncentra-

tion. Der er noget, man er optaget af, noget man skal være stille for at få til at fungere. I starten af ugen er det meget kaotisk, men til sidst er det ren magi, det der sker. Og de spiller virkelig flot«.

DRAMATISERET PERSONALEKURSUS

BTA: Kommer det til at virke som en slags behandlings-terapi?

Pia Gredal: »Ja, men de bruger det også til at give børnene nogle andre og positive oplevelser. For mange af de børn har jo ikke ellers gode oplevelser med at optræde i fælles sammenhænge. Både læger, sygeplejersker og psykologer er med - der er anderledes end på skolerne, for her er der tale om ti børn og 16 voksne...«

Vi troede det ville være lidt overvældende, men de voksne er heller ikke vant til at lave drama - og de har nærmest taget det som et personalekursus - hvor de har været sammen og sammen med børnene og set dem i en anden sammenhæng. For som de sagde: Normalt er det os, der hele tiden skal hive fat i dem og give og få det til at køre. Nu er der andre, der tager over, så vi kan slappe mere af og være sammen med børnene.

Meget af dramaarbejdet foregår i en cirkel. Det giver meget samling og en følelse af fællesskab og nogle gode oplevelser med voksne, som børnene måske savner til daglig.

GADESJAKKET TIL AFRIKA

Pia Gredal fortæller, at forårets forløb er med skoleklasser fra 2.-3. trin og 8-9-10. klasser og specialklasser - men at man gerne vil hellige det sidste projektforsøg til voksne.

Teaterundervisningsprojektet fungerer iøvrigt som en slags forberedelse til den Afrika-tur, som en del af Gadesjakkets medlemmer begiver sig ud på i juli og august. Og hvor man vil bygge videre på de indhøstede erfaringer.

Det er et samarbejdsprojekt med teaterprofessor Penina M'lama og universitetet i Dar-es-Salaam i Tanzania.

Egentlig var det meningen, at Gadesjakkets på turen skulle undervise i »basic skills in theatre«, altså elementære teaterfærdigheder, men efter at Penina havde set Gadesjakkets »Springende mus«-projekt i Odense, blev hun blevet så begejstret for denne arbejdsform, at man nu vil forsøge at »transformere« modellen til Afrika-projektet.

Pia Gredal: »Der er meget heldigt udgivet en bog med afrikanske eventyr på både dansk og swahili. I Afrika laver vi scenografien på stedet dernede ved hjælp af vores »paratkuffert«.

Vi var meget glade for Peninas besøg hos os i Odense.

Derved fik hun set, hvad vi lavede - og vi fik i fællesskab konkretiseret de ting, der skal foregå på vores tur til Tanzania. Fx. vil Penina gerne have, at der kommer flere ting og idéer til opsætningerne, når vores afrikanske »elever« skal være med til at lave stykkerne - for at styrke processen med at komme fra fortællingen til teaterstykket...

Vi kører tre forløb af 14 dage, hvor de samme voksne lærere og andre - er sammen med os hele tiden og bagefter selv skal kunne starte nogle teaterprojekter op.

Vi er bare ét tilbud til dem, og næste år kommer der måske nogle fra Sverige. Så vi skal ikke lære dem alting, men give det fra os, som vi er gode til«.

AFRIKA-SEMINAR

Gadesjakkets har også en forestilling med derved, idet »Nya Nya Bulembu« er lavet om til gadeforestilling. Teatergruppen har fået økonomisk støtte til Afrika-turen af DANIDA og Odense kommune - og gruppens drama-projekt indgår som en del af et Afrika-seminar i Odense ASSITEJ-regi forud for ASSITEJ's verdenskonferens (se side 12). Her fremlægger de nordiske ASSITEJ-medlemmer planer for et tættere samarbejde med teaterorganisationer i Afrika og Den tredje Verden som helhed.

I Afrika vil gruppen selv sagt bruge afrikanske eventyr som rammefortællinger, ligesom Gadesjakkets - med den scenografiske »paratkuffert« med på turen - vil kreere en færdig scenografi til projektforsøgene, der skal involvere børn og voksne.

En stor del af teaterundervisningsprojektet vil foregå under åben himmel i det afrikanske landskab - og her kan Gadesjakkets lykkeligvis trække på sine mange erfaringer med gadeteater og en publikumskødrand. For deres besøg i Tanzania vil næppe gå stille af.

Fra Odin Børneteaters nyeste forestilling »Tristan og Isolde«.

Foto: Torben Huss.

Interview med Lene Bjerregaard, som i 1987 var initiativtager til Odin Teatrets børneteater. Ihukommende Odin-imperiets øvrige produktioner har publikum givet haft store forventninger til børneteateraktiviteterne

Af Erik Exe Christoffersen

Det startede for et par år siden med »Ulven Dennis« — og i november sidste år havde Odin Børneteater premiere på »Tristan og Isolde« — samtidig med at Odin Teatret kunne fejre 25 års jubilæum.

Hvad er din baggrund for at lave børneteater?

Lene Bjerregaard: — Jeg har en uddannelse i indiansk sprog og kultur fra Københavns Universitet, og senere fik jeg også en uddannelse fra konservatorskolen på Kunstakademiet. Men jeg har beskæftiget mig en del med vævning, forskellige former for håndarbejde og maskenkunst, og det var egentlig baggrunden for, at jeg i 1984 blev bedt om at lave kostumer til forestillingen »Oxyrhuncus-evangeliet«.

Jeg blev begejstret for at arbejde på Odin Teatret og bad lederen, Eugenio Barba, om at få lov til at fortsætte. Det fik jeg så — på den betingelse, at jeg selv skulle finde ud af, hvad jeg ville lave. Jeg skulle selv gøre mig uundværlig...

ULVEN DENNIS

Det er nok lidt typisk for den måde, hvorpå folk i sid-

ste ende bliver ansat på Odin Teatret. Og så at teatret er åbent for folk med meget forskellige baggrunde, kulturelt og håndværksmæssigt.

Men jeg fik altså den ide, at Odin Teatret manglede et børneteater. Det var lidt svært at få dem med på tanken. For en del år siden havde teatret jo en slags børneforestilling, »Johan Sebastian Bach«, som de bl.a. spillede på skoler og i forbindelse med udendørsarrangementer, men siden da har der ikke været nogen hos Odin Teatret, som var specielt interesseret i børneteater.

Men i 1987 kom vi altså i gang med det, som senere blev til »Ulven Dennis«. Jeg brugte seks uger til at lave scenografien, sådan som jeg havde set det hele for mig inde i hovedet. Det er ligesom hvis man har drømt noget, og man bare er fuldstændig klar over, hvordan det hele skal se ud.

FLEKSIBILITET

Da jeg var færdig, kom César Brie — som havde været med til at bearbejde tekstudgaven, en fransk novelle af Boris Vian, og som skulle være instruktør på forestillingen — og sagde: Jamen, Lena — det kan man jo ikke lave teater med, det er fuldstændigt misforstået. Jo man kan, sagde jeg — og så gik vi igang med at få det til at leve.

Vi startede med en spansk udgave, fordi vi skulle til Sydamerika, men så hoppede en af skuespillerne fra, og en anden meldte fra pga. andre opgaver. Derefter kom en musiker, Frans Winther, ind i billedet helt udefra sammen med en Odin Teater-spiller, Roberta Carreri.

Vi tre lavede forestillin-

gen i første gang, men senere overtog Anne Lica Robertas rolle. Samtidig har vi altså haft en spansk udgave, så vi har alt i alt været tvunget til at arbejde meget fleksibelt.

BARBA I KULISSEN

Den nye forestilling, »Tristan og Isolde«, har haft tre forskellige instruktører, men en fast besætning — bestående af Frans Winther, Max Olsen fra Teatergruppen Kimbri og mig selv.

Samtidig har Eugenio Barba fulgt forestillingerne og kommet med ideer, som vi har brugt i den udstrækning, vi syntes de var noget værd — og ellers ladet dem ligge. På den måde har han haft lidt føling med udviklingen uden egentlig at fungere som instruktør.

Odin Børneteater er på den måde ret selvstændigt, men alligevel en del af og afhængig af, hvad der ellers foregår på teatret. Og selvom det kunne være fint med en fast gruppe, er det nok umuligt — også fordi jeg selv laver alt muligt andet, fx. kostumer, rekvisitter m.m. til nye Odin-forestillinger.

PROFESSIONELLE AMATØRER

Det, at du har udgangspunkt i dit arbejde omkring scenografi og kostumer, er det baggrunden for, at jeres stykker fungerer på en lidt anden måde og har en anden form for dramaturgi end Odin Teatret?

LB: — Det skyldes jo mange ting. I og med at det

de her børneteaterforestillinger.

hvor man springer mellem totalbilleder og close-ups?

LB: — Lige præcis. Børn har en abstraktionsevne, hvor det slet ikke er noget problem. For os løser det jo også nogle praktiske problemer. Du kan noget med

er teater for børn, må man tage andre virkemidler i brug end i voksenteatret. Desuden er det jo mine visionære forestillinger, der ligger til grund for stykkerne. De instruktører, vi har arbejdet sammen med, har jo også deres egne personlige ideer om, hvordan man laver teater. Selvfølgelig præget af Barba, men bestemt ikke magen til hans.

Der har altid været plads til, at man i mindre grupper ved siden af Odin Teatret kan udvikle sider af sig selv, som man ikke har mulighed for ellers. Derfor er det uendeligt vigtigt for alle på teatret at have mulighed for at lave andre ting også.

Det er jo skuespillernes professionalisme, der ofte kendetegner Odin Teatrets forestillinger?

LB: — Ja, mit udgangspunkt som ikke-professionel skuespiller er helt anderledes. Jeg vil også meget gerne arbejde sammen med amatører eller dybt engagerede folk, som har en anden baggrund end Odin Teatret, fx. som i dette tilfælde med »Tristan og Isolde«, hvor jeg arbejder sammen med musikeren Frans Winther, der kommer udefra.

Det musiske har aldrig været specielt prioriteret på Odin Teatret, men for mig er det utroligt vigtigt i

BØRNS LEGEVERDEN

Hvad er dit forhold til scenografi?

LB: — Det er noget med at sætte sig ind i børns legeverden. Jeg synes, det er utroligt spændende med den måde, børn leger på, og jeg forsøger at bruge de samme principper i forestillingerne. Specielt piger bruger næsten al deres legetid til at bygge omgivelserne for legen op. Meget ofte får de slet ikke tid til selve legen. De bygger huse og lokaliteter, fastlægger og diskuterer rollerne og hvor de skal eksistere — og så skal de i seng, inden de begynder på selve legen.

Men det er åbenlyst vigtigt for dem med disse omgivelser, og det er lidt på den måde, jeg arbejder. Jeg skaber et rum, hvor vi så begynder at spille.

Figurerne er både tilstede som små dukker, store dukker og som mennesker med og uden masker...

LB: — Ja, vi har arbejdet med en teknik, hvor vi kan springe i størrelse og form, uden at børnene synes det virker ulogisk.

Det er lidt som på film,

dukker, som du ikke kan med skuespillere — og omvendt. I en situation, hvor én skal drukne på scenen, er det jo unægtelig nemmere, hvis det er en barbie-dukke end en skuespiller...

TRAGEDIER OG TÅRER

Hvad er det for historier, I har arbejdet med?

LB: — Tristan og Isolde stammer jo fra det samme område som Kong Arthur og Ridderne om det runde Bord. Jeg havde lyst til at lave en tragedie, og det skulle være et syngespil på vers. Det var jo altså helt vanvittigt fra starten.

Historien om Ulven Dennis havde en helt anden karakter. Det var en meget saftig historie: Ulven kommer til byen, kommer op at slås, drikker sig fuld, møder en dame han kører hjem med — og bliver stoppet af politiet. Meget kon-

kret alt sammen. Det var faktisk bare at følge disse handlinger. Spændende og vældigt opdagelsesagtig — ligesom »Tristan og Isolde«, som jo er en kærlighedshistorie, hvor de dør til sidst. Selvom der ikke er noget, børn synes er mere trist...

Frans Winther har lavet musikken og skrevet teksten om til vers. Det har været spændende at arbejde med disse store følelser, hvor hovedpersonerne dør af sorg og ulykkelig kærlighed. Det er jo enormt svært ikke at ende i det helt banale.

I modsætning til den konkrete handling i »Dennis og Ulven« er der her tale om abstrakte højdepunkter som kærlighed, sorg og død — som skal illustreres gennem dramatiske symboler.

OPRØR MOD KONVENTIONERNE

I spiller ind imellem på en meget distanceret måde.

LB: — Ja, for hvis vi ikke gjorde det, tror jeg denne forestilling ville være meget let at overspille. Jeg kan bedst lide en spilleform, hvor vi netop har en

— ikke ironisk — form for distance til det, vi foretager os.

Jeg vil da være lykkelig over, hvis børnene græder til slutningen, som det sker ind imellem. Men de kan altså også være ved at omkomme af grin — og begge reaktioner synes jeg er glimrende.

For så vidt handler begge forestillinger om at bryde konventioner. »Tristan og Isolde« er vel nærmest en surrealistisk fortælling fuldt af billeder, hvor hovedpersonerne bryder — eller gør oprør mod — konventionerne. Desværre dør de altså også af det...

Hvad betyder det for Odin Teatret nu at have et børneteater. Forbedrer det teatrets image i lokalområdet?

LB: — Ja, vi får tit reaktioner som »Kan Odin Teatret også lave den slags« og »Det kan vi jo forstå, og børnene kan lide det...«

I og med børneteateret fungerer, så er det klart, at den lokale mistillid, der har været — og stadig er ind imellem — forsvinder.

Grunden til, at vi har kunnet lave det her børneteater, er, at Nordvestjysk Teaterkreds på forhånd har lovet at aftage mellem

30 og 50 forestillinger lokalt. Og således har det været med begge børneteaterforestillinger.

MISTILLIDEN MOD TEATER

Vil det sige, at Odin Børneteater kører med et selvstændigt budget?

LB: — Nej, det kører gennem Odin Teatret. »Ulven Dennis« har vi nu spillet omkring 150 gange, og budgettet balancerer nu, hvad det er meningen med alle projekter under Nordisk Teater Laboratorium skal kunne.

I og med at vi får spillet for en masse børn, skaber vi selvfølgelig generelt en positiv stemning overfor teater. Der er jo mange børn, som har fået teater »galt i halsen«. Specielt har det været spændende at spille for de lidt større børn — fx. 8. klasser, som hader teater — og så alligevel overvinde deres mistillid.

I begge vore børneteaterforestillinger har vi arbejdet lidt på forskellige niveauer; et voksen-niveau og et børneniveau. Det betyder, at der er noget, som mindre børn overhovedet

Odin Teatret med »Ulven Dennis«. Foto: Torben Huss.

ikke forstår, men som forældrene til gengæld nyder. Der er måske også et niveau, som vi kun selv helt forstår. Men på den måde kommer der flere dybder i en forestilling, som gør, at mange forskel-

lige kan få noget ud af forestillingerne, selvom det ikke er det samme...

Erik Exe Christoffersen har beskæftiget sig en del med Odin Teatret og dets skuespillere. Bl.a. i »Skuespiller-

nes Vandring« (Forlaget Klim 1989) og »De flydende øer« (Borgens Forlag 1989), der primært er en redigering af Barba-tekster. Begge bøger forhandles bl.a. gennem Odin Teatret.

□

Egnsteatret Masken og det meget konkrete og synlige bevis på inddragelsen af lokalbefolkningen i »Byspil 89«.

ET RIGTIGT EGNSTEATER

Teatergruppen Masken fra Nykøbing Falster har modtaget kulturpris — og nyder stor opbakning i lokalområdet

Egnsteatret Masken har nu fået papir på, at det er et helt rigtigt egnsteater — med alt hvad det indebærer af lokale aktiviteter,

engagementer og støtteklæringer.

I december 1989 modtog Masken således LO's kulturpris — på 40.000 kr. — som anerkendelse for sit lokale aktivitetsskabende arbejde og den kulturelle gennemslagskraft.

Adskillige lokale fagforeninger og partiafdelinger stod bag indstillingen, der først og fremmest blev motiveret ved de tre store egnsspil — med massiv inddragelse af lokalbefolk-

ningen — der er blevet gennemført de seneste år.

Først med stavnsbåndsspillet »På Herrens Mark«, så fulgte spillet om de polske roearbejdere, »Trækfugle« — og sidste år »Byspil 89«, der var bygget op omkring historiske situationer fra landsdelen.

Det er ofte uhyre ressourcerende at lave egnsspil, hvor en hoben dygtige amatører og en lille flok professionelle teaterfolk arbejder sammen

om mammut-agtige projekter, men — som Maskens administrator, Bodil Vigsø, siger — disse projekter er samtidig med til at sørge for den nødvendige energitilførsel til teatergruppens videre arbejde.

Udover egnsspillene og opsætning og turné af stykker, hvori alene deltager gruppens professionelle teaterarbejdere, har Masken også prioriteret det lokale, opsøgende dra-

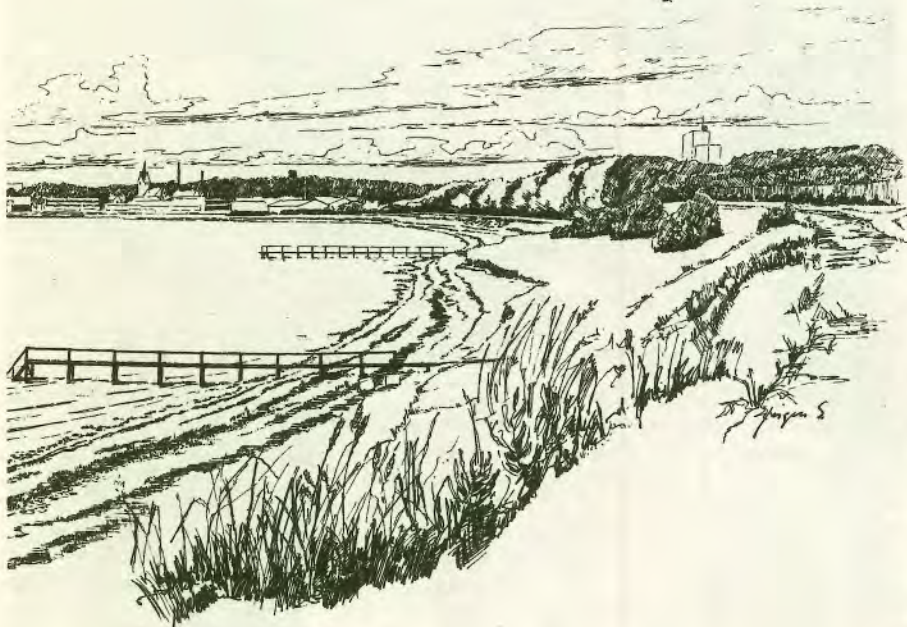
maarbejde højt, rettet mod skoler, institutioner m.m.

Der er bred opbakning omkring det lokale egnsteater Masken i området. Det blev understreget endnu engang, da teatret fik del i de 1,9 mio. »erhvervsfremme-penge«, der er sat af til slige foranstaltninger i 1990.

I 1989 gik disse erhvervs-pulje-penge til byjubilaet, men i indeværende år deles de ud til »her-og-nu« aktiviteter, der kan skabe

basis for et bedre erhvervsliv, som det blev formuleret ved forslagsfremlæggelsen i Nykøbing Falster byråd.

På den baggrund er det flot, at Masken af disse midler har fået tildelt 300.000 kr. til at bevise deres fortsatte eksistens og udvikling som egnsteater. I det sydøstlige Danmark går man åbenbart ind for idéen om, at kulturliv er udviklende for både ånd, miljø — og erhvervsliv.

Børne- og ungdomsteaterfestivalen i Thy 22.-29. april 1990

Af Bente Buchhave

I de sidste par år har der blandt 12-14 årige børn været stort interesse for at låne »rolle-bøger«; et nyt fænomen, hvor idéen er, at læseren selv er hovedperson i bogen.

Læseren kastes ind i en meget dramatisk handling og må selv vælge, hvad han/hun vil gøre i forskellige farlige situationer. Gennem teksten gives læseren nogle billeder på, hvilke situationer, han/hun skal forholde sig til — en rejse ind i fantasien, ind i drømmen, ind i et billedunivers...

Det handler om rollespil, spænding, fantasi, valg og i sidste ende også om samvær. For er man bekendt med systemet/reglerne, er der større udfordring i selv at definere fantasiuniverset sammen med nogle medspillere.

Og hvad har disse rollespil så med børne- og ungdomsteater at gøre?

Måske ikke meget, men alligevel...

Jeg tror, det er utroligt vigtigt, at børn og unge i 90'ernes samfund bliver bevidste om — og gives troen på — at de selv spiller hovedrollen i deres eget liv.

Det er nødvendigt, at de får nogle oplevelser og et erfaringsgrundlag — nogle rekvisitter/redskaber — der gør det til en reel mulighed.

Her er ikke kun tale om et spil, hvor man bare kan lade tilfældighederne råde.

Med børnekulturen kan vi skabe et univers, hvor barnet kan vælge oplevelser, der samtidig rustet til at leve livet. Oplevelser, der aldrig bliver en erstatning for livet, men sætter barnet igang, flytter grænser gennem deres billeder på livet.

Oplevelser, der giver bar-

net mod på at fortsætte rejsen ud i virkeligheden — ud af fantasiens og drømmenes univers.

KULTURARBEJDET

Enhver form for kultur tager stilling, har en holdning til livet — og sætter spørgsmålstejn. Kultur giver derved mulighed for at forholde sig aktivt til livet. Kultur kan skabe behov, glæde, optimisme — og give mennesket en tro på, at man kan noget. Gøre én klogere på livet.

Det er vigtigt, at børn og unge — gennem kulturen — oplever, at de spiller en aktiv rolle i deres eget og samfundets liv.

Kvaliteten af kulturtilbuddene er absolut ikke ligegyldig. Det vedkommende kulturtilbud kan både være et erkendelsesredskab og virke kreativtetsudviklende.

Udgangspunktet for ethvert børnekulturelt arbejde må være mødet mellem børn og voksne.

Det er vigtigt med engagementet og visionerne, for kulturarbejde må aldrig blive noget statisk.

Som kulturformidler er det vigtigt at have en holdning til det kulturelle arbejde. Man må sætte sig nogle overordnede mål, have et formål, som man må prioritere i forhold til. Og prioritering er nødvendigt i de økonomisk trange tider, vi oplever for tiden.

Men så meget vigtigere er det, at vi ikke løber fra vores ansvar — og dermed lader børnene og deres liv i stikken.

Vi er ikke sat til at underholde — kritikløs leflen er under vores værdighed. Vi er heller ikke sat til at missionere. Vi er kulturens og børnenes ambassadører.

TEATER SOM KULTURFORM

Børne- og ungdomsteater

er måske den kulturform, der bedst er i stand til at aktivisere barnets livsførelse.

Professionelle voksne lægger idé, engagement, krop og teknik i at skabe et univers, som publikum inviteres ind i. Men publikum er ikke kun tilskuere. De indlemmes i universet,

og ofte er deres reaktioner elementer i forestillingen.

Der opstår et fællesskab mellem skuespillere og tilskuere — og tilskuerne imellem. En forudsætning for udvikling.

Teater er en kulturel og menneskelig udfordring. En form for kultur, der fremfor alt kan opleves; noget man skal lære at bruge.

Gøres barnet tidligt i sit liv bekendt med teater, vil det livet igennem kunne opleve nye facetter af og med denne kulturform.

I Thisted kommune er der tilbud om professionelt teater flere steder:

Børnehaverne har enkelte forestillinger for børnene.

Skolerne køber teaterforestillinger, hvor den enkelte skole, skoler i samarbejde eller amtscentra-

ling, der altid lanceres som familieforestilling med gratis adgang.

Dertil kommer så Børneteaterklubben i Thisted kommune, Thisted Ungdomsteater og Thisted Teaterkreds.

BØRNETEATERKLUB OG UNGDOMSTEATER

Børneteaterklubben i Thisted kommune startede i 1981 på initiativ af en selvbestaltet gruppe af »børnearbejdere«. Vi ansøgte Thisted kommune om økonomisk tilskud og tilbød vores frivillige arbejdskraft til at sikre den optimale udnyttelse af de økonomiske rammer. Kommunen bevilgede pengene og har siden årligt sikret Børneteaterklubbens eksistens.

Principperne for Børne-

Vi vil gerne give alle børn lige muligheder for at være med, og forsøger derfor at sprede teatertilbudet ud i kommunen. Derfor spilles på skolerne. Prisen er fem kroner; en enhedspris, der gælder for både børn og voksne.

Vi laver hver sæson en folder, der sendes til alle børn i alderen 3-13 år i kommunen. Folderen distribueres via dagplejen, daginstitutioner, skoler og biblioteker.

Vi tager hvert år afsted til børne- og ungdomsteaterfestivalen, hvor vi ved selvsyn vurderer, hvilke stykker vi ønsker at præsentere i Thisted kommune.

Thisted Ungdomsteater startede i sæsonen 1984/85 som en opfølgning til Børneteaterklubben og et nødvendigt bindeled til vok-

len formidler forestillinger til skolerne.

Plantagehuset — et medborgerhus — har åbne teaterforestillinger for børn og voksne.

Friluftsteatret har i sommersæsonen tradition for børneteater.

Thisted Bibliotek har en årlig børneteaterforestil-

teaterklubben fra 1981 gælder stadig.

Vi vil gerne tilbyde teater for børn fra 3 år — og helst til børn ifølge med voksne. Børneteateret kan bestemt også sige voksne noget, og være en god fællesoplevelse. Alle vore forestillinger spilles på lørdage.

senteater.

Initiativet blev også taget efter henvendelse fra forældre til børn, der var på grænsen til at blive for gamle til børneteater.

Thisted Ungdomsteater eksisterer på baggrund af et økonomisk tilskud fra Thisted kommune, og der vises cirka to forestillinger pr. sæson. Udvælgelsen af disse sker på børne- og ungdomsteaterfestivalen.

FESTIVALEN I THY

Jeg har selv gennem flere år nydt det privilegium at tage afsted på børne- og ungdomsteaterfestival, hvor jeg sammen med min datter har besøgt dette kæmpeopbud af teateroplevelser.

At se og høre et barn gang på gang vende tilbage til, hvad hun har set og hørt. At se hende drage paralleller til sit eget liv. At opleve, hvordan godt børneteater kan mane til eftertanke, blive en del af barnets erfaringsgrundlag og gøre barnet kreativt.

Alt dette affødte et stort ønske om at give andre børn og voksne en tilsvarende oplevelse. Et ønske, som Børneteaterklubben i Thisted kommune ville arbejde for at få opfyldt.

I 1986 blev der nedsat en initiativgruppe, der skulle arbejde for at få festivalen til Thy. I første omgang var det et spørgsmål om at få festivalen til vort område. Efter afklaringen var det et spørgsmål om at præge festivalen i forhold til vort område.

Festivalområdet blev defineret til at være Hanstholm, Sydthy og Thisted kommune.

Initiativgruppen består af medlemmer fra de involverede kommuner samt Viborg amtskommune og er bredt sammensat, repræsenterende mange sider af teaterinteressen; kulturpolitiske, forvalt-

Velkommen til BØRNE- OG UNGDOMS- TEATERFESTIVAL

28. og 29. april 1990 i Thy

For 20. gang inviterer TEATERCENTRUM I DANMARK en by og dens omegn — og hele Danmark — til et sandt overflødighedshorn af forestillinger for børn og unge. Omkring 60 teatergrupper viser ca. 100 forskellige forestillinger — og de fleste opføres endda flere gange i løbet af weekenden.

På midtersiderne i dette indstik er der en kort omtale af alle forestillinger — inddelt efter aldersgrupper.

FESTIVALSEKRETARIATET

Teatercentrum indretter festivalsekretariat i Det Gamle Rådhus på Store Torv i Thisted. Dette sekretariat er åbent hver dag fra d. 20. til d. 27. april fra kl. 9 til 20 med telefon 97 92 19 00. Søndag d. 22. april lukkes dog kl. 14. Fredag d. 27. april flytter sekretariatet til Handelsskolen, Uddannelsescentret i Thisted, hvor weekendarrangementet skal foregå. Bemærk: ingen telefon i weekenden.

Sekretariatets postadresse:
Festivalsekretariatet
Det Gamle Rådhus
Postboks 210
7700 Thisted

FESTIVALUGEN D. 23-27. APRIL

I ugen fra d. 23. til d. 27. april opføres ca. 175 forestillinger i hele Thy-området for skoler, institutioner, dagpleje, biblioteker og foreninger. Derudover tilbydes et antal offentlige forestillinger i alle tre kommuner.

Program for de offentlige forestillinger fås på biblioteker og på festivalsekretariatet. Alle disse forestillinger er gratis for publikum.

JUBILÆUMSUDSTILLING

På Det Gamle Rådhus vises i anledning af festivalen Børneteatersammenslutningens jubilæumsplakatudstilling. Udstillingen er åben hver dag fra kl. 9 til kl. 20 fra mandag d. 23. til fredag d. 27. april. I weekenden kan udstillingen ses i festivalområdet i Uddannelsescentret.

BRUGERKONFERENCE

Fredag d. 27. april fra kl. 10 til kl. 17 afholdes brugerkonference på Hotel Hanstholm. Børneteaterfolk og brugere af børneteater vil her diskutere børneteater ud fra temaet »Nødvendigheden af børneteater«.

Der vil blive oplæg af socialrådgiver Tine Bryld og konferencen vil derefter forme sig som et fremtidsværksted.

WEEKENDFORESTILLINGERNE

Under ca. 7 år

Bjørneteateret

Rundstykket
Alder: 3-8 år. Var.: 60 min.

Pers bedstemor dør, og Per drager ud i verden for at finde hende, for han ved, at når man dør, er det kun en del af én som forsvinder. En forestilling med dukker, musik og sang om at være sammen — og føle sig alene.

Børneteateret

Den tårnhøje hund
Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

En dag mødte Oluf en mærkelig hund, der sad og spiste kiks og drak saftvand. Og Oluf fik Danmarks bedste idé.

Corona danseteater

Dans Tolo
Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.

Med erfaring for børns evne til umiddelbar oplevelse af stemninger, følelsesudtryk og kropssprog, vises en forestilling, der fører tilskuerne langt omkring på rejse med musikken og dansen.

DRT

Tandem
Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

Alfred og Manfred skal ud med Manfreds dukketeater. Manfred er direktør, og Alfred skal lave det hele. Det går ikke godt, og Alfred fyres. Men Manfred kan ikke klare det alene...

DRT

Ingenting
Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

Om mange af de små tabuer, der findes mellem børn og voksne i deres hverdag. Hvis en voksen eller et barn svarer »der er ikke noget«, kan man netop være sikker på, at der »er noget«.

Fair Play

Sengen på floden
Alder: 3-6 år. Var.: 45 min.

August ligger i sengen — han trænger til omsorg, men hans mor har andet at se til. Alene hjemme oplever han, hvordan feberen forandrer tingene omkring ham.

Det gode Håb

Dragen kommer
Alder: 3-6 år. Var.: 60 min.

Dragen Meg skræmte ridderen Gig til døden. Gig blev til et spøgelse — og en heks forvandlede Meg til trolde som straf. Publikum hjælper Gig til at fatte mod, så han kan blive levende igen, og Meg kan blive drage igen.

Jako-Bole teatret

To sider af samme sag
Alder: 3-8 år. Var.: 60 min.

To gamle mennesker møder hinanden i en park. Ensomheden har de tilfælles. Forestillingen handler om vejen ind i det senile univers, hvor barnets springende logik genindtræder.

Den jyske Undergrund

Askepot
Alder: 4-10 år. Var.: 40 min.

Det gode gamle eventyr med onde stedsøstre, græskar-fe og glassko. — Som dukkeopera. Musikken er hentet hos Rossini og Massen.

Kabugi musikteater

Hvad foregår der her?
Alder: 4-10 år. Var.: 60 min.

Opfinderen og tryllekloven kæmper en fortvivlet kamp for at få deres teaterstykket

igang. Kontrolmesteren gør hvad han kan for at forhindre deres forehavende.

Kabugi musikteater

Idéen der forsvandt
Alder: 4-10 år. Var.: 60 min.

Opfinderen får stjålet sin nye idé af en idétyv. Med hjælp fra tryllekunstneren og kontrolmesteren når han til slut frem til afsløringen.

Møllen

Ruth Jensen
Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

Kattemødre — kvinder, der vælger at leve et »anderledes« liv, i et hus, en have, fyldt med katte. — Eller kvinder, der går rundt i gaderne, i baggården, langs havnen med taskerne fyldt med fisk til kattene.

Månegøgl

Forvandlingskuglen
Alder: 1,5-4 år. Var.: 30 min.

Pyts slaskedukke Pøj Pøj har mistet sit ansigt! Heldigvis kommer forvandlingskuglen, stjernerne og himlens fugle hende til hjælp. En rejse gennem sansernes verden, hvor vi møder øjet, øret, næsen og munden.

Pin Pon

Solmia fra Indianerland
Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.

En dukkeforestilling om indianerpigen Solmia, som får en abe, men mister den igen. Det kræver alt hendes mod at få aben igen, og igennem de forskellige oplevelser lærer hun at stole på sig selv.

Rimfaxe teater

Freddy og far
Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

Freddy rejste ud i verden og mødte Svend — en gammel sømand, som berettede historier. Svend er død nu, men Freddy rejser rundt med hans ting og fortæller hans historie — og på den måde lever Svend videre...

Rivegildet

Et tonetrylleri
Alder: 1,5-4 år. Var.: 30 min.

Hvad er stilhed? Hvor er der lyd? Hvornår opstår musikken? Anna fortæller om den gang hun lærte musikken at kende.

Teatret De røde Heste

Troldmandens datter
Alder: 4-8 år. Var.: 45 min.

En historie der opstår fordi nogen vil høre den. En historie fortalt for de mindste — og for dem der ikke bekymrer sig om alder. En fortælling om en vej der bliver fundet fordi nogen søger efter den.

Scene 4

Bamsen
Alder: 3-7 år. Var.: 35 min.

To tanter vinder en bamse i Tivoli. De tager den med hjem. Den kommer til at ændre en hel del ved deres liv.

Silkeborg dukketeater

Fugleungen Luffe
Alder: 4-8 år. Var.: 45 min.

Handskedukkeforestilling om Fugleungen Luffe i Fugleland. Fuglemor og fuglefar har travlt med at finde mad til ham og passe ham.

Skægspire

Algot Storm
Alder: 4-8 år. Var.: 40 min.

Om en fin og venlig herre, som er ganske alene — og ind imellem græder lidt over det. En dag møder han et sprudlende væsen, som bliver hans ven og

bror og tager med ham hjem. Det bliver ikke uden problemer.

Step Two

Karius og Baktus
Alder: 4-7 år. Varighed: 45 min.

Den velkendte historie om de to tandtrolde, der konfronteres med den moderne tandpleje.

Teater 83

Fru Larsen
Alder: 1,5-4 år. Var.: 25 min.

Fru Larsen er en lille pige — en efternøler, der får sit rigtige navn på søndag. Og får vil lave dukketeater for gæsterne.

Teaterklanen

Den lille Edda
Alder: 3-6 år. Var.: 40 min.

Den hedenske mytologi med nymfesang, heltekvad og gudedans — og de gamle guder i fuldt vigør. Om forfædres tro, om mod og frygt, om latter og gråd.

Teaterklanen

Humle og Fumle
Alder: 1,5-4 år. Var.: 35 min.

Humle og Fumle er to honningbier. Ib elsker blomster og honning, men ikke bier. Han plukker blomsterne for at pynte sit hus. Kan Humle og Fumle leve uden blomster? Kan Ib leve uden honning?

Vaganterne

Gullivers rejse
Alder: 4-9 år. Var.: 40 min.

Det kendte eventyr om Gulliver og de energiske små lilleputter og de store frygtindgydende kæmper.

Vendsyssel Egnsteater

Merlin
Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.

Om den godmodige troldmand Merlin, der er på vej for at finde lykken. Vi møder kong Arthur — og en mærkelig og venlig drage — og den under-skønne Vivian.

Zoologisk museums marionetteater

Din odder!
Alder: 4-9 år. Var.: 60 min.

Mennesket breder sig tanke-løst og skubber derved til naturens balance. Men med publikums hjælp skal det nok lykkes odderen igen at tumle sig i åen.

Zoologisk museums marionetteater

Gro
Alder: 1,5-4 år. Var.: 45 min.

Hr. Nielsen elsker at pusle i sin lille frodige have. Han har lyst til at så gulerødder — men hvor længe skal han og børnene vente, før de kan få en smagsprøve? Og kan de holde dyrene og ukrudtet væk?

Ø-gruppen

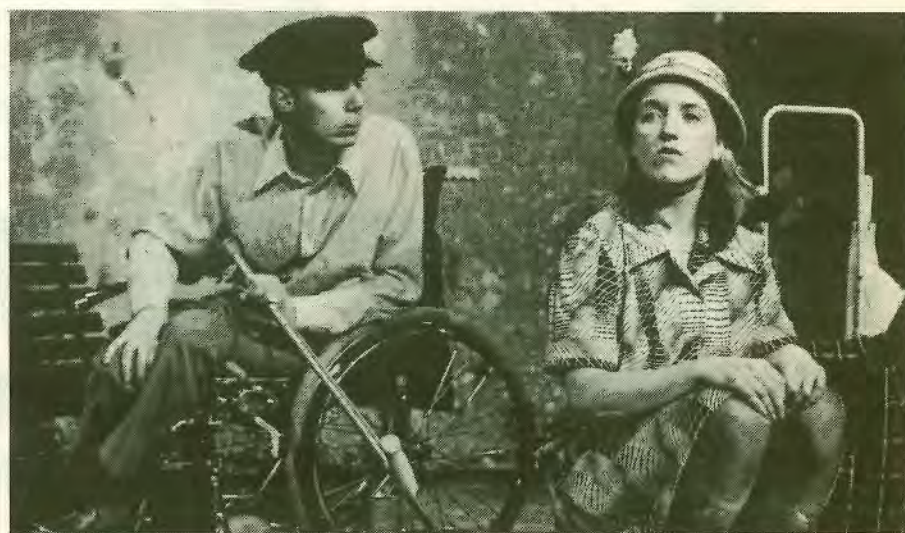
Historien om Nøkken
Alder: 4-8 år. Var.: 45 min.

Isabel og Bedstemor går tur til skovsøen. Bedste vil vise pigen Nøkkerosen. Isabel vil plukke den, men falder i vandet...

Åsen

Historier
Alder: 5-9 år. Var.: 40 min.

»Historier« henter sin stil i det folkelige teater: kampen mellem det onde og det gode; farverige figurer som trolde, bankmænd, lilla mus og kæmpeheste; fortælleglæde, dramatiske situationer.

Fra ca. 7 år

Anemone teatret

Don Kisjot
Alder: 5-12 år. Var.: 60 min.

En musikalsk ny-bearbejdning af den berømte roman fra 1600-tallet.

Artibus

Det 4. bud
Alder: 10-13 år. Var.: 50 min.

»Du skal ære din far og mor«. Om at være barn på de voksnes præmisser. Hvordan de overleverede opdragelsesnormer og det manglende psykiske overskud sætter sig igennem i forholdet mellem forældre og børn.

Artibus

Skyggen
Alder: 9-12 år. Var.: 45 min.

H. C. Andersen har skrevet eventyret om den lærde mand, hvis skygge gør krav på sit eget liv og efterhånden overtager den styrende plads i mandens liv.

Baggårdsteatret

Amerikanervillaen
Alder: 10-14 år. Var.: 50 min.

En spøgelseshistorie med gys og grin. To mænd opholder sig i en gammel forladt villa. Tiden er tilsyneladende gået i stå — de har været der længe. For at kunne komme ud må de løse en forbandelse, der hviler over huset.

Batida

En tur i vaskemaskinen
Alder: 8-12 år. Var.: 50 min.

Om den svage, der lærer at stole på egne kræfter og lytte til sin egen stemme, og om de stærkes rystende møde med en ny og uventet modstand. Musik og dans indgår i forestillingen.

Bjørneteateret — Teatro Rio Rose

Bag det blå bjerg
Alder: 5-10 år. Var.: 45 min.

En legende om fuglenes søgen efter deres konge — deres strabadser, tvivl og frygt undervejs — indtil nogle få udmatte når frem til kanten af det blå bjerg.

Børneteateret

Bimmer
Alder: 6-12 år. Var.: 55 min.

Hvordan gør man Bimmer Skvatklud Larsen til en sikker vinder? Hans mor har tiltænkt ham en karriere som soloviolinist. Nido, der er mindre end en rosin, men kan alt, vil gøre ham til et rigtigt mandfolk. Og så er der Jane...

Comedievognen

Du blir osse gammel

Alder: 9-12 år. Var.: 50 min.

Dagmar er pensionist, Signe går i skole. Umiddelbart har de intet tilfælles, men en dag mødes de, og tilfældet vil, at et venskab udvikler sig — på trods af den store aldersforskel.

DRT

Hjertelyd
Alder: 7-10 år. Var.: 45 min.

Ud fra små hverdagsbegivenheder fortælles med teater og sange en historie om børns følelser.

Fair Play

Carmen og Katinka
Alder: 9-12 år. Var.: 45 min.

Hvor bliver barnet af, når man bliver voksen? Hvornår bliver det gamle dage? Er der længe til fremtiden? To ældre mennesker mødes og genoplever de ting, de havde sammen som børn i 1980-90'erne.

Det gode Håb

Dragen kommer
Alder: 5-10 år. Var.: 60 min.

Dragen Meg skræmte ridderen Gig til døden. Gig blev til et spøgelse — og en heks forvandlede Meg til trolde som straf. Publikum hjælper Gig til at fatte mod, så han kan blive levende igen, og Meg kan blive drage igen.

Gruppe 38

Hvor længe varer evigheden?
Alder: 7 år og op. Var.: 50 min.

Ib er en særlig mand, der bygger skibe i flasker. Hele den store verden ind i en lille flaske. Der møder han den gamle kone, det ufødte barn og kloven. De tre mødes et øjeblik — en evighed — på vej mod det ukendte.

Gruppe 38

Fyrtårnet
Alder: 6 år og op. Var.: 45 min.

På søn, i det gamle fyrtårn, bor to mennesker, der har været gift i mange år. I og omkring fyrtårnet er hele deres verden. Idag skal de herfra, men så går fyret ud. Hvad er der sket? — Hvad er fyrtårnets hemmelighed?

Kaskadeteatret

Robinson og Crusoe
Alder: 9 år og op. Var.: 75 min.

To mænd, der taler hvert sit sprog, er tvunget til hinandens selskab efter en katastrofe. Fjendskab opstår, men de finder ud af, at de må løse problemerne i fælleskab for at overleve.

Kimбри

Den blå planet
Alder: 6-12 år. Var.: 65 min.

Et økologisk eventyr om men-

neskenes ødelæggelse af deres egen og naturens balance.

Mariehønen

Ønskestenen
Alder: 6-12 år. Var.: 60 min.

To grumme/dumme gangstere har røvet Nationalbanken for 1.000 kr. og en madpakke. De møder en pige, som har fundet en pistol og en pung med 1.000 kr. og tre kondomer. Hvem har ret til hvad og hvem er færdig?

Masken

En som har en ven
Alder: 5-9 år. Var.: 45 min.

En som er alene ... bliver ofte drillet. En som er alene ... trænger til en ven. En som har en ven ... er aldrig helt alene. Men ... hvis vennen får en anden ven?

Mister Jones

Den grimme ælling
Alder: 5-15 år. Var.: 35 min.

En sen natteflugt flytter »Den grimme ælling« for en enkelt gangs skyld ud bag bagtæppet, hvor en enlig rengøringskone er igang med oprydningen efter en forestilling med det berømte eventyr.

Møllen

En biting
Alder: 5-9 år. Var.: 45 min.

En forestilling om en landstryger. Gennem forestillingen får vi indblik i et simpelt liv uden stress og jag.

Odin teatrets

børneteater
Tristan og Isolde
Alder: 7-12 år. Var.: 60 min.

Det gamle eventyr om den store umulige kærlighed, der kun bliver større i takt med de vanskeligheder, den skal overvinde. Et spil med dukker, skuespillere, legetøj og levende musik.

Odin teatrets

børneteater
Ulven Denis
Alder: 6 år og op. Var.: 60 min.

Om den kultiverede ulv Denis, der tilbringer tiden med at spise gulerødder, se fjernsyn og se på bilulykker. En fuldmåneaften i skoven bliver han bidt af en troldmand og forvandles til en ung mand...

Rivegildet

Stikken er løs
Alder: 6-13 år. Var.: 50 min.

Rockteater om glæden ved rytmen og energien. Om musikens mange muligheder, om dagligdagens poesi og rytme.

Rivegildet

Historien om Liv
Alder: 6-11 år. Var.: 45 min.

En musikteaterforestilling om livet og døden.

I THY 28. OG 29. APRIL 1990

Silkeborg dukketeater*Kongens 100 harer*

Alder: 6-10 år. Var.: 55 min.

Der var engang en konge, som ikke kunne styre sine 100 harer, og derfor lovede han, at den unge mand, som kunne klare at passe harerne, skulle få prinsessen til kone.

Step Two*Elvind og Belinda*

Alder: 5 år og op. Var.: 45 min.

En mimisk forestilling om to variete-kunstnere, hvis numre begynder at krakelere. Det rører sider af personerne, der aldrig har været fremme i projektørlyset.

Teater 83*Frø og Tudse*

Alder: 6-9 år. Var.: 45 min.

En forestilling om venskab. Frø — den lange, tynde, kloge og tålmodige. Tudse — den lille, tykke, glade og impulsiv. Fra Arnold Lobels bøger.

Teaterbutikken*Elvin*

Alder: 9-12 år. Var.: 45 min.

En løgnehistorie om Elvin, der bliver født, høj som et hus og med alt tøjet på.

Teaterbutikken*Mellem stjerner og aviser*

Alder: 6-9 år. Var.: 50 min.

Lydia og Otto deltager i en konkurrence om verdens bedste eventyr, og inspireret af hinanden befinder de sig pludselig i en verden befolket af beduiner, opdagelsesrejsende — og en gal videnskabsmand...

Teaterklanen*Den lille Edda*

Alder: 6-12 år. Var.: 50 min.

Den hedenske mytologi med nymfesang, heltekvad og gudedans — og de gamle guder i fuldt væg. Om forfædres tro, om mod og frygt, om latter og gråd.

Teaterkompagniet*Koko Bonbon*

Alder: 5-12 år. Var.: 60 min.

En utraditionel musikalsk komedie om drengen Koko's besvær med at leve op til de forventninger der stilles til ham fra såvel forældre som venner.

Theater La Balance*Den standhaftige tinsoldat*

Alder: 5-10 år. Var.: 60 min.

I et mærkeligt legetøjsværld mødes en grim trolld, en lille danserinde og en meget standhaftig tinsoldat...

Turnus*Dig og mig og Vito*

Alder: 8-12 år. Var.: 55 min.

En søn af en jøde og en søn af en anarkist — to drenge, der på trods af forskelle og forældre, kræver retten til selv at vælge deres venner.

Vandrefalken*Hovski Snovski*

Alder: 10-13 år. Var.: 45 min.

Om statusspillene, sundheden, søvnen og samværet. Om de gryende forelskelser. Overrumplende og medrivende, så alle kan komme i spil.

Vandrefalken*Her kommer jeg!*

Alder: 6-9 år. Var.: 40 min.

En ord- og åndeløs eventyrdans gjort af en gammel balletmester til sin egen stemmes musik. Ud af nogle af H. C. Andersens eventyr skaber han sin historie.

Vester 60*Vildering Kongesøn og Misse-ri Mø*

Alder: 7-12 år. Var.: 70 min.

Det gamle eventyr om kongen, der lover sin søn bort til trollden for at redde sit eget skind. Kongesønnen reddes af Misse-ri Mø og lover hende evigt tro- skab — men han glemmer sit løfte...

Vestvolden*Lille Claus og Store Claus*

Alder: 6 år og op. Var.: 60 min.

H. C. Andersens berømte, men barske eventyr om den, der ingen midler skyr for egen vindings skyld.

des drømme. Dynamiske lys- skulpturer skabes af lyskaste- re og nøgne el-pærer bragt i svingninger eller rotation.

Comedievognen*Moby Dick*

Alder: 10 år og op. Var.: 60 min.

En helt speciel bearbejdelse af Melvilles klassiske roman. En vittig og grotesk historie om myternes vigtighed for vores drømme.

Comedievognen*Intercity*

Alder: 12 år og op. Var.: 75 min.

I år 2090 udstyres et tog til at tage tilbage i tiden. Ved et uheld kommer toget ind på intercity-ruten. Frederiks- havn-København — i 1990.

Teatret Dragen*L'Odyssée Illustrée*

Alder: 14 år og op. Var.: 90 min.

En dramatisk genfortælling af Homers Odysseen. Med humor, mime, skyggeteater fortælles om den grundlæ- gende myte.

Fiolteatret*De medvirkende eller månen i vandet*

Alder: 14 år og op. Var.: 60 min.

En forestilling om en ung mand og hans forviklinger i drømme og virkelighed. Og en forestilling, som tre skue- spillere og deres instruktør inviterer os til prøve på. Hvem er de medvirkende i virkelig- heden?

Gadesjakket*Vokseværk*

Alder: 12-15 år. Var.: 70 min.

Et kalejdoskop af billeder, der fortæller om vores virkelighed idag. Hovedpersonen forsøger på sin vej gennem handlingen, der strækker sig over 400 år, at finde sine egne ben i en ver- den, der bare vokser og vokser.

Grimassen's Buffoons*Den groteske æske*

Alder: 12 år og op. Var.: 60 min.

En forestilling om os menne- sker set udefra af buffonerne, som ejer alle de sider af os, som vi både elsker og hader, og som vi er lidt bange for og derfor gemmer væk.

Jako-Bole teatret*Skyggen af igår*

Alder: 14 år og op. Var.: 75 min.

Om hvor let det er at få menne- sker til at adlyde og følge en »Führer«. Om den menneske- lige side af dem, der i efter- krigstiden er blevet betegnet som »umennesker«. Hvorfor handlede de som de gjorde?

Den jyske Undergrund*Wagners ring*

Alder: 10-18 år. Var.: 80 min.

»Nibelungens ring« er det mest kolossale teaterstykke, den europæiske civilisation har frembragt. Det varer fire dage at opføre. Her gøres det af 5 m/k på 80 min. Om magt, helte, kærlighed og frihed.

Kaskadeteatret*Klokkeren fra Notre Dame*

Alder: 13 år og op. Var.: 70 min.

Den klassiske fortælling komisk og tragisk fortalt. Om magt og kærlighed i et forrykt samfund, hvor anderledes tænkende forfølges.

Kimbri*Terminal*

Alder: 16 år og op. Var.: 90 min.

En fjern fremtid — kun to men- nesker sidder tilbage på en gammel brugt Jord og venter som de sidste på afgang. De opsøges af tre væsener, rejsen- de i tid og rum. Eller om man vil — den indre stemme.

Mariehønen*Rene linier*

Alder: 12 år og op. Var.: 60 min.

Et satirisk spil om racisme, der sætter focus på vores påståede tolerance overfor fremmede.

Masken*Affaldsmimoser*

Alder: 15 år og op. Var.: 60 min.

Tv højt forskellige kvinde- mennesker mødes en tilfældig dag på en tilfældig bænk. De har begge deres hemmelighe- der, sår og skjulte talenter. Fælles for dem er en fortvivlet kamp og en stædig vilje til overlevelse.

Måneskinsteatret*Arbejde er sundt*

Alder: 15 år og op. Var.: 60 min.

I sange og tekster beskrives livet, som det former sig for en stakkels enlig mor på dagpen- ge, ihærdigt stående til rådigh- ed, og hendes på andre måder lige så ihærdige datter på bistand.

Replikken*Rockmusicalen Dybt godnat*

Alder: 14 år og op. Var.: 75 min.

En ungdoms-rockmusical om drømme, håb, sex, kærlighed, forældre, venner, uddannelse, ansvar, video...

Teatret De røde Heste*Uglspil*

Alder: 16 år og op. Var.: 40 min.

Skæmtehistorier fortalt, som de altid har været fortalt — voldsomt, dramatisk — og morsomt!

Teaterbutikken*Vejen til Mokka*

Alder: 14 år og op. Var.: 60 min.

Højtråbende, lavmælt, kærl- ligt og crazy... Vi befinder os i et køkken, og alt kan ske.

Teaterkompagniet*En god dag at gå*

Alder: 12-17 år. Var.: 50 min.

En mimisk forestilling om det at blive menneske, finde sin plads i tilværelsen på trods af de mange kræfter, der prøver at tage pusten fra een.

Teaterpatrasket*Den røde Pimpernel*

Alder: 14 år og op. Var.: 70 min.

Frit efter klassikeren. Drama med store armbevægelser — om medfølelse og hævntrøst, menneskelighed og ideernes tyranni.

Teatr'Oppo*Rent bord*

Alder: 14 år og op. Var.: 60 min.

De store hvide masker har

hovedrollen i denne komedie, og af deres overraskende enkelthed bliver vi endnu engang mindet om menne- skets dobbelthed.

Teatret*Spring-Time*

Alder: 14 år og op. Var.: 55 min.

En komisk og uforudsigelig forestilling om at turde møde sit livs skyggesider.

Teatret*Adam i væksthuset*

Alder: 14 år og op. Var.: 60 min.

En forestilling om begrebet vækst. Om risikoen ved at vokse og konsekvenserne af at lade være.

Terra Nova Teater*Border Lines*

Alder: 16 år og op. Var.: 85 min.

Om de kræfter, som arbejdede i slutningen af 2. verdenskrig. Det viser den utrolige udvik- ling af idag — sat i et historisk perspektiv, så vi måske kan begynde at forme en forståelse for tidens begivenheder.

Vestenvinden*Samuraien*

Alder: 11-15 år. Var.: 60 min.

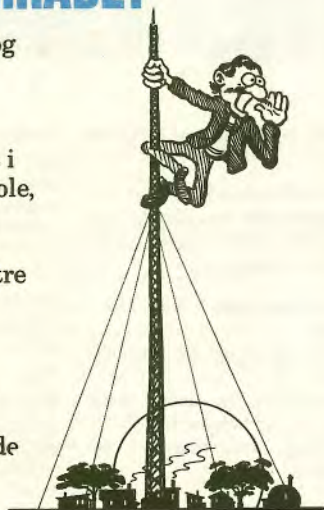
En landsby hærages af bandit- ter. År efter år røver de bønder- nes høst. Situationen er utåle- lig, der må handles. Landsby- en lejer samuraier til at hjæl- pe med forsvaret.

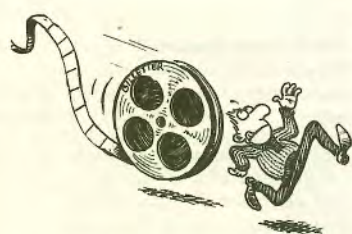
FESTIVALOMRÅDET

I weekenden d. 28. og 29. april spilles omkring 200 forestillinger i Uddannelsescentret i Thisted (Teknisk skole, Handelsskolen og Gymnasiet), i Thyhallen og på Østre Skole.

Der vil afgå særbusser fra festivalområdet til Østre Skole umiddelbart inden de forestillinger, der spilles her.

BILLETTER

Billetter til samtlige forestillinger udleveres i storrummet på Handelsskolen. Der kan ikke bestilles eller forudafhentes billetter til festivalens forestillinger. Billetter udleveres en halv time før hver forestillings start. Hvert kvarter

går der forestillinger i gang og indenfor hver time vil der være forestillinger for alle aldersgrupper.

Der er gratis adgang til alle forestillinger, men der kræves billet af hensyn til regulering af publikumsantallet til den enkelte forestilling.

En del af forestillingerne er »små« forestillinger, der kun spiller for et begrænset publikumsantal. Ikke alle kan opnå adgang til de forestillinger, de på forhånd har ønsket at se — vi beder derfor publikum om at forstå festivalens specielle karakter og indstille sig på i stedet at tage imod andre af festivalens forestillingstilbud.

BØRN OG UNGE

Det er en børne- og ungdomsteaterfestival. vi beder de voksne vise forståelse for dette og tage hensyn til børnene både i billetkøen og ved spillelokalet.

Forældre med børn under 3 år skal være opmærksomme på, at der kun findes få forestillinger for de helt små.

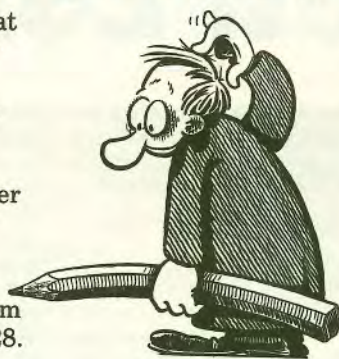
Alle aldersgrænser skal respekteres både af hensyn til børnene og til forestillingerne.

INFORMATION OG PROGRAM

Festivalens sekretariat og information ligger sammen med billetudleveringen på Handelsskolen.

Program for lørdagens forestillinger kan afhentes i informationen fra fredag d. 27. april kl. 17. Søndagens program ligger klar lørdag d. 28. april kl. 16.

HVAD KOSTER DET?

Der er gratis adgang for børn, unge og voksne til alle forestillinger. Det er kommunerne i Thy (Hanstholm, Sydthy og Thisted) samt Viborg amt og Kulturministeriet, der betaler og inviterer til verdens største børne- og ungdomsteaterfestival.

MAD OG DRIKKE

Både lørdag og søndag vil der hele dagen kunne købes mad og drikke i festivalområdet. Festivalen indretter publikumskantine få skridt fra billet- og informationshallen med specielle tilbud på kolde og varme retter.

I Festival-café'en i billethallen vil der være mulighed for at sætte sig og nyde en kop kaffe i pauserne mellem forestillingerne.

FESTIVALENS ÅBNING

Festivalen åbnes for publikum med en festlig optakt ved Handelsskolen lørdag kl. 9.15. Søndag åbnes området kl. 9.00.

Begge dage udleveres de første billetter fra kl. 9.30.

HVORDAN FINDER DU RUNDT?

Sammen med programmet får du udleveret et kort over området og de enkelte spillesteder.

Hele festivalområdet er inddelt i farvezoner, der gør det let at finde rundt til de enkelte forestillinger. Forestillingens farvezone svarer til farven på billetten, på skiltene og pilene.

KØREPLAN FOR BUSKØRSEL d. 28. og 29./4. 90

Begge dage:

Første afgang fra Thisted Rutebilstation kl. 8.45
9.15
10.00
Herefter afgang hver hele time indtil 18.00

Der køres ad følgende rute:
Thisted Rutebilstation — Toldbodgade — Korsgade — Østre Skole — Festivalområdet (turen tager ca. 15. min.)

Afgang fra Festivalområdet mod stationen kl. 9.00
9.30
10.15

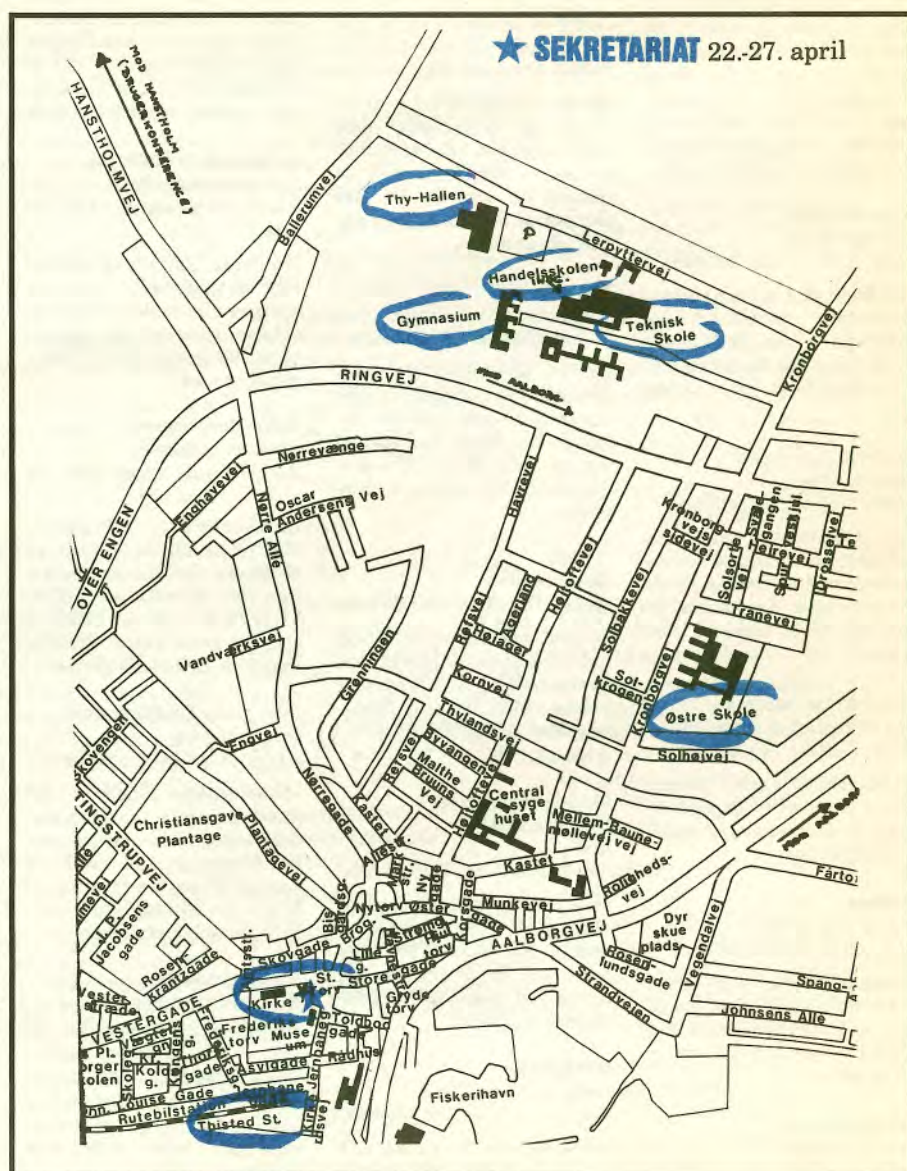
Herefter afgang hvert kvarter over hel indtil 18.15

PRISER

Børn 4-12 år, enkeltbillet kr. 4,25,
10-turskort kr. 30,-
Voksen, enkeltbillet kr. 8,50,
10-turskort kr. 60,-

Vignetter: Claes Movin

ningsmæssige, turistmæssige, undervisningsmæssige, teaterforeningsmæssige og formidlingsmæssige.

HØJT TIL LOFTET I THY

Thy er et stort område arealmæssigt, og bebyggelsen er sine steder ret spredt. Landbrug, fiskeri og industrierhverv lever side om side.

Geografien er afvekslende. Der er plads og meget langt mellem højhusene. Naturen er storslået. Der er hav og fjord og højt til loftet...

Børn og unge i Thy lever ikke i noget vakuum. Deres dagligdag — præget af en stigende institutionalisering — er ikke så væsensforskellig fra andre børns.

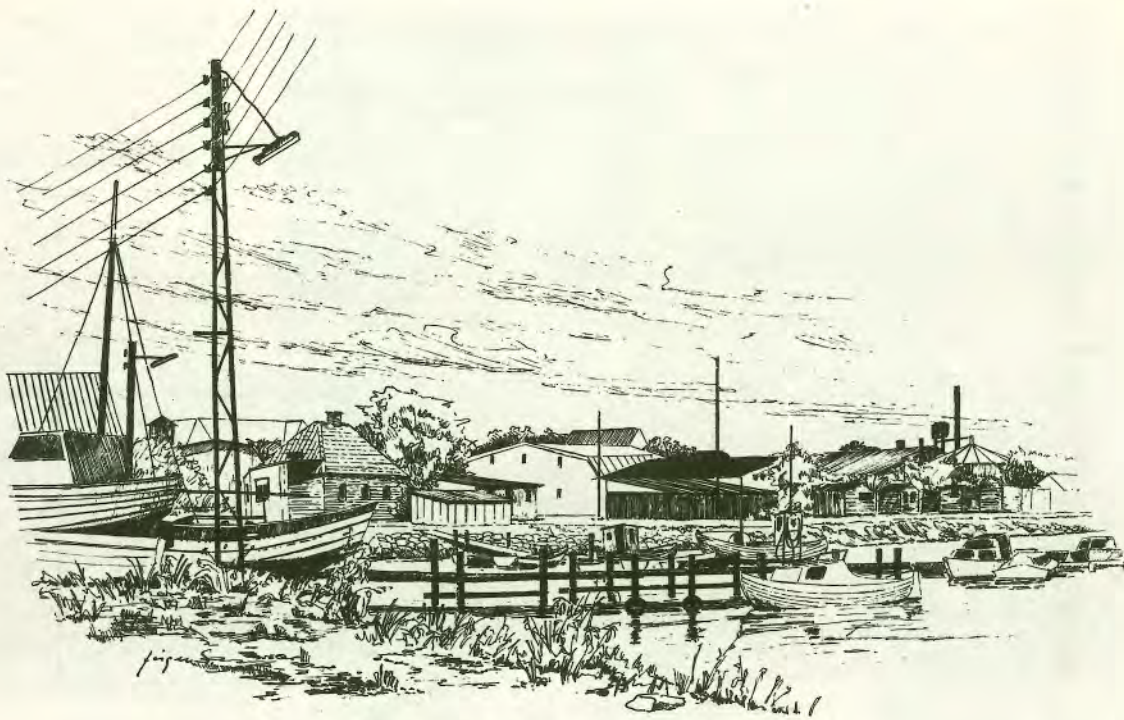
De gør sig deres tanker om tilværelsen.

gang »fået« børne- og ungdomsteaterfestivalen. I 1974 besøgte festivalen, dog under en anden form, Mors og dele af Thy. Den ære forpligter!

For os i initiativgruppen har det været centralt, at festivalen 1990 kom til at stemme sammen med vores egn og egnens geografiske, sociale og kulturelle struktur.

Vi har prioriteret alle børns møde med teater i deres miljø og i deres kende sammenhæng.

Motivationen er imidlertid altafgørende for udbyttet. Vi har via nyhedsbreve forsøgt at motivere institutionsledere og ansatte børnearbejdere. Her har vi endvidere givet idéer til feature-uger med temaet teater. Der er i den forbindelse taget kontakt til gæstelærere, der kan tilby-

I DIT EGET LIV!

Deres kulturtilbud i fritiden består hovedsagelig af sportsforeninger og spejderbevægelsen. De er ofte afhængige af at blive transporteret. Kulturtilbuddene er spredte, afstandene store — og de offentlige transportmuligheder svarer ikke altid til behovet.

Opsøgende børneteater møder børn i Thy især i skolen, på daginstitutioner og på biblioteker.

I sidste ende er det kommunerne, der afgør — via økonomisk støtte hvor meget børneteater, børn i Thy skal se.

Ressourcerne til køb af opsøgende børneteater er faldende. I et område med små marginaler vil en yderligere nedskæring hurtigt betyde frafald af et vægtigt kulturtilbud — med mindre de ansvarlige kulturpolitikere, kulturformidlere, børnearbejdere og forældre tager højde herfor.

En nødvendig forudsætning for tidens kodeord, prioritering, er, at man kender mulighederne, indenfor hvilke man prioriterer. Og at man er klar over, hvad det egentlig er, man vælger fra, hvis det — mod forventning — bliver konklusionen.

TILPASSET STRUKTUREN

Børne- og ungdomsteaterfestivalen 1990 i Thy vil være en gave til en hel egn. Et væld af oplevelser, som vi må arbejde på at fastholde også efter 1990.

I foråret 1990 tager vi et syv-mile-skridt rent børneteatermæssigt. Succesen på længere sigt består i, at vi — lokalt — formår at trippe videre i sporet. Det kræver nytænkning, men det tror jeg også, vi er motiverede for.

Thy har — som det eneste sted i landet — for anden

de at lave hørespil, gøgl, dramaarbejde og billedkunst med relation til teater sammen med børn.

Der er fremstillet materialelister om sminkning, gøgl, dramaarbejde i form af dukketeater og børneko-medier. Og her i foråret afholdes kurser om gøgl og dukketeater i vort område.

FESTIVALPLAKAT TIL ALLE BØRN

Vi håber, at børnene oplever nogle af teaterbegrebets mange facetter gennem forarbejdet i dagplejen, institutioner, skoler og på biblioteker.

Børnene bliver derudover direkte involveret på anden vis. Alle børn i Thy får udleveret en festivalplakat med plads til deres egen tegning. Plakatens undertekst er »Børne- og ungdomsteater i Thy — også efter 1990«.

Barnet kan så vælge mellem at beholde plakaten selv, at give plakaten til sin institution til udsmykning her — eller at give plakaten til udsmykning på offentlige steder i Thy.

I Thy inviteres alle børn og deres forældre til at deltage i weekendarrangementet. Invitationen former sig som et postkort med festivalplakaten påtrykt.

Vi håber at kunne gøre alle i Thy opmærksomme på de mange muligheder i festivalugen via husstandsomdelt materiale.

Alle skal ikke nødvendigvis deltage, men de skal vide, hvad de eventuelt bortvælger.

Det overordnede mål for børne- og ungdomsteaterfestivalen i Thy er:

At give børn og voksne mulighed for at opleve teater — i alle dets mange facetter — som vedkommende. Oplevelser, der sætter noget igang; gør

»publikum« til aktive/kreative personer. Gerne både før og efter teateroplevelsen...

BØRNE- OG UNGDOMSTEATER I THY — OGSÅ EFTER 1990

Og hvad så, når alle teaterbilerne er kørt søndag den 29. april?

Når de lokale myndigheder gik med i projektet omkring festivalen 1990, var det også i håb om, at festivalen tillige på længe-

re sigt kunne styrke børnekulturen i Thy.

I initiativgruppen har vi derfor diskuteret meget, hvordan vi kunne sikre os, at børne- og ungdomsteaterfestivalen kunne sætte sig varige spor.

Festivalen vil uden tvivl begejstre mange. Denne begejstring må ikke dø af mangel på opbakning og kontakt med andre interesserede.

Et teaterværksted kunne blive et mødested, som kan sikre, at interessen for teater og børnekultur kan holdes ved lige og uddybes gennem nye initiativer.

Teaterværkstedet skal på ingen måde kvæle initiativet i teaterforeninger, børneteaterklubber og institutioner.

Det er meget vigtigt, at man her fortsætter arbejdet med formidling af professionelt børne- og ung-

domsteater. Med teaterværkstedet ønsker vi primært at fremme børn og unges egne teaterproduktioner.

TEATERVERKSTED

En teaterforståelse, der er erhvervet gennem egen kreativitet, vil også øge interessen for professionelt børne- og ungdomsteater.

Børneteaterværkstedet er tænkt som et regionalt udviklingscenter/samlingssted for lærere, institutionsfolk, private initiativtagere og grupper, der arbejder med børneteater i Thy. Børneteaterværkstedet kan medvirke til at fremme børneteater i Thy.

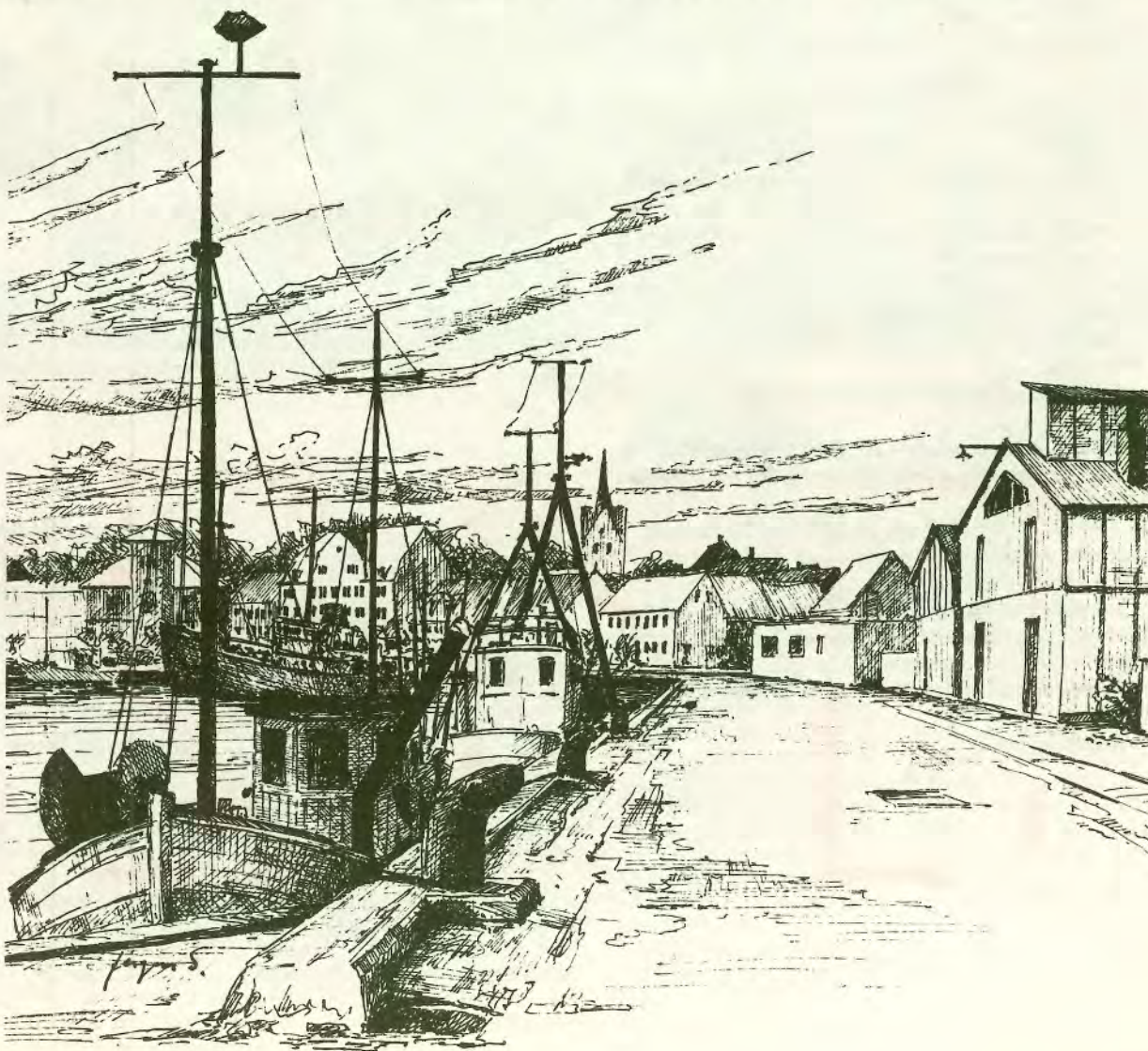
Det er altså ikke et igangsætnings- eller iværksætterprojekt, vi ønsker at etablere. Initiativ er der nok af i Thy.

Behovet ligger på det formidlingsmæssige, og det skyldes frem for alt de geografiske og befolkningsmæssige forhold. Der er ganske enkelt for langt mellem initiativtagerne i området. Teaterværkstedet skal være et forum for gensidig inspiration.

For børn og unge i Thy vil det forhåbentlig komme til at handle om teater/rollespil som udgangspunkt eller ramme for liv, fantasi og kreativitet.

Dette i et samvær med idérige og engagerede voksne, der ser og udnytter deres muligheder til gavn for børnekulturen og børnene...

Bente Buchhave er børnebibliotekar og medlem af Initiativgruppen, der er den lokale arbejdsgruppe bag årets børne- og ungdomsteaterfestival

Jeg har klippet en stige, vi kalder den en Jakobsstige og hænger den på juletræet.
Måske er den her stige lidt mere »nøgtern« end Jakobsstiger plejer at være.

— Jeg mener, sådan med ståltråd, avis og manillamærke,
— det sidste plejer ihvertfald ikke at være på en Jakobsstige,
— men plejer er måske »en by i Rusland« — og hva' kan man bruge den til.
— Så altså stigen er lavet af avispapir,
— ved nærmere eftersyn, Pravda,
— købet nær Vladimir Majakovsky's Plads, midt i Moskvas hjerte,
— i en lille kiosk — en dag det regnede og regnvandet trængte igennem mine sko.
Moskva, en rå og brutal by — næsten uden farver, — afskallet og slidt.
At gå rundt i Moskva er som at bevæge sig i en sort/hvid film.

Mandens frakke er en frakke — mandens hat er en hat — begrebet frakke — begrebet hat.
Små piger med kæmpe sløjfer i håret, ligesom dem på chokoladecæskerne herhjemme, — skoleuniformer ...
To og to står de — så tit — op ad en mur — mellem nogle træer — lidt skævt på en plads. Det er som om, du ser bedre i Moskva.

Ståltrådet er fra en kurv — en kurv fyldt med æbler, købt på en udflugt, ud i det grønne — ud fra Riga i en bus.

Bonden — jeg købte kurven af — scorede en hel dagsløn og mere til.

Han lo i sit stille sind.

— I dag står kurven i mit køkken, fyldt med æbler fra haven.

En månedsløn i Sovjet er ca. 120 Rubler — på gaden, i skyggen får du 100 Rubler, for en krøllet 10 \$ seddel, du har parat i lommen.

— At rejse i Sovjet — er også at opleve at have penge nok,

— og du KAN købe, og køber ... hatte ... sjaler
— får gratis, »håndgjort« papir i supermarkederne,
— betaler med et smil og får et igen,
— bytter dine lommeregner til russiske kuglerammer, — så smukke af brug.

Letterne, esterne og russerne ryster på hovedet over vores interesse for det gamle og slidte.

»Værsgo' fra mig til dig, en russisk souvenir«.

— Snoren, den er fra Riga, den fik jeg, da jeg købte noget fiskegrej, — pakket ind i 3 stykker brunt papir og snoren selvfølgelig —, til min søn, der er ivrig lystfisker. — Det kostede 2 Rubler og 40 Kopek.
— Alt kan bruges igen — på banegården ser du de rejsende — kufferter er en sjældenhed og ejes ofte af dem fra Vesten.

— Men pakker

— mange pakker i brunt papir og snor omkring

— godt bundne — runde og bløde, hårde og

firkantede,

— jeg har altid godt kunnet lide pakker.

Manillamærket er klippet ud af et stykke pap — fra en stor og uhåndlæs kasse — købt i G.U.M. — med en »tedukke«.

Vi drak te, fra samoværen, på teatrene, i pauserne, med små søde kager, serveret af udklædte og sminkede skuespillere.

— i togene mellem Moskva og Leningrad, — mellem Leningrad og Riga, mellem Riga og Tallinn, — og så trætte — te i krus med sputnikker på, — jeg fik 4 for en lommeregner, i toget fra Tallinn til Moskva.

— Stigen er fra ...

Jeg ville gerne sige tak for en uforglemmelig rejse, — en fantastisk færd ind i en anden verden — og ind i en flok tilfældigt sammensatte skandinaviske teaterfolk.

Bagefter synes vi måske ikke så tilfældige.

— Rejsen var fantastisk — landet — menneskene, vi så — vi mødte — og mødtes med, — i en tid, hvor det hele er i opbrud,

— gode og varme spor har I sat.

Vores snakke — togture — latter — og vores rus af fælles træthed og glæde ved at se, opleve og lade stå til.

Bare at være og se hvad der hændte.

I efteråret 89 inviterede Sovjetisk ASSITEJ en flok teaterarbejdere fra Norden til en tre ugers rundtur i det store land.
Fra Danmark deltog scenografen Gitte Kath og skuespilleren Peter Seligmann.
Her er nogle af deres indtryk fra turen, forskellige både i ord og indhold ...

SANDHEDEN I TEATRET

En snak med formanden for Estlands teaterforbund om teatrets — og esternes — placering i et nyt og åbent sovjetisk samfund, hvor den hastige udvikling og store påvirkning fra Vesten ikke er uden problemer

Af Peter Seligmann

TALLINN: »Tidligere kom folk i teatret for at høre sandheden — eller blot en lille smule af den«.

Vi er til møde med Mikk Mikiver, formand for det estiske teaterforbund, instruktør — og en af landets bedste skuespillere.

Han er netop blevet indvalgt i Den sovjetiske Folkedemokratiske kongres og foreslået til Den øverste Sovjet. Det sidste hverv frabad han sig dog for stadig også at kunne hellige sig teaterarbejdet.

Mikiver taler estisk — og tolken oversætter til engelsk.

TEATRETS FRIHED

»Teatrets anstrengelser gik på at fortælle sandheden, så publikum forstod den, men således at myndighederne ikke skred ind. Men i dag kan vi sige sandheden frit«.

Mikiver mener, at teatrets raffinerede måde at sige sandheden på nu er overflødig:

»Teatrets frihed er i første omgang blevet dets krise. Mens sandheden i dag hurtigst og klart udtrykkes i TV, radio og aviser, leder teatrets folk efter nye værdier.

Nogle vælger at chokere, fx. ved at vise nøgne mennesker på scenen eller ved at spille dagsaktuelle stykker. Men forestillingerne er for overfladiske. Teatret bør være dybere. Vise de virkelige værdier.

Hvor vi før beskrev sandheden, skal vi måske nu

viser skønheden. Vi lever i et samfund, hvor relationerne mellem mennesker er ødelagte. Vi er isolerede fra os selv og fra Vesten.

Teatret vil altid være afhængig af livet i samfundet, som altså nu udvikler sig lynhurtigt og ganske modsat tidligere«.

IMMUN-FORSVAR MOD VESTEN

Mikiver tager en dyb vejrtrækning, mens han giver sig tid til at overveje.

»En af teatrets opgaver er at vise, at kampen for frihed er evig og historisk. Den er ikke ny. Med denne viden skal vi give folk optimismen til at fortsætte kampen.

Også teatrets folk har brug for optimisme. Jeg tror, at teatrets struktur langsomt vil forandres fra et statsteater til et kontrakt-teater.

Udviklingen går overalt mod mindre enheder, men kravet skal komme fra medlemmerne af vort forbund, ikke som et direktiv fra oven. Vår opgave er at opmuntre vore medlemmer. De små grupper, der allerede er blevet dannet, har desværre ikke været gode nok. Men nye grupper vil komme i de næste par år. Både fra teaterskolerne og fra de store institutions-teatre.

Det at åbne sig for det nye er en svær og farlig proces for estererne. De sidste ti år har vi været åbne for påvirkninger østfra. Lidt efter lidt har vi lært os at tage imod det bedste og blive immune overfor det dårlige.

Nu åbnes verden pludselig mod vest, uden at vi har tid til at immunisere os overfor det dårlige fra Vesten. Alligevel har vi ikke noget valg. At være 'lidt åben' eksisterer ikke. Det er enten eller«.

INDELUKKETHED

Tolken må oversætte stadigt længere bidder af Mikivers talestrøm. Han har glemt tiden, hvad vi hensynsløst undlader at minde ham om.

»I vores kamp for at bevare vor estiske identitet har vi måske mistet vor åbenhed. Jeg gad nok se de demokratiske esters ansigter, hvis de mødte en sort eller en indianer på gaden. Jeg ved, at selvom de ikke ville vise deres foragt, er det en arv, vi bringer med fra stagnationsperioden. Indelukthed som selvforsvar.

Da jeg for nylig var i Canada, så jeg estiske emigranter i et multikulturelt samfund. Deres tolerance adskilte sig radikalt fra vore indfødte esters«.

»JEG ARBEJDER«

Vi spørger Mikiver, om han deler den udbredte pessimisme, som vi har mødt på vores rejse i Sovjet.

»Jeg arbejder. Anden mulighed ser jeg ikke. Det er klart, at mange modsætninger skabes i et samfund, hvor privilegier forsvinder og hvor udviklingen sker så hurtigt.

Det er mit dybeste håb, at vi undgår blodsudgydelser. Noget vil der ske... men indtil da vil jeg arbejde«.

KÆMPEBØRNETEATRE

De mastodontiske børneteatre eksisterer endnu i Sovjet

Af Peter Seligmann

MOSKVA: Vi tumler ud af nattoget fra Helsinki og vor sovjetiske vært kan ved at vifte med et stykke officielt papir få os foran i taxa-køen og de mange ventende Moskva-borgere, der tager situationen med ophøjet ro.

Er vi allerede blevet en del af den privilegerede klasse, som der står så megen foragt omkring...?

Sidder i køkkenet med Timo, de er danser og fra Finland.

Vores ønske om at blive privat indkvarteret er gået i opfyldelse. Hvad vi ikke har regnet med er, at lejlig-hedens beboere skal rykke ud, for at vi kan have lejlig-heden for os selv.

Otte børneteaterfolk, to fra hvert nordisk land, spredt ud i kassemater i Moskvas trostesløse forstadslum.

Over Timos hovede hæn-

ger der et sølvindfattet melankolsk portræt af den hellige jomfru på et lille husalter. Hun ligner de resignerede mennesker fra taxa-køen.

HADET MOD SKOLEN

Senere på Det Centrale Børneteater i Moskva.

»Nej, vi spiller ikke på skoler. Standarden i vort undervisningssystem er frygteligt lav, og vi ønsker ikke, at børnene skal forbinde teatret med den skole, de hader«.

Ordene kommer far Alexei Bordoin, leder af Moskvas Centrale Børneteater. Et teater med 200 ansatte, 70 skuespillere og en teatersal, hvis 700 pladser altid er udsolgt.

Sådanne kæmpeteatre findes i enhver større sovjetisk by, og i selve unionen findes der i alt 55.

»Da det uafhængige teaterforbund blev dannet for tre år siden, gik tilskuddet til børneteater op. I dag tje-

ner en skuespiller her mere end på voksenteatret. Vi kan i dag spille det repertoire, vi vil. Vores ungdomsstykke, »Fælden«, handler fx. om bandekrig, sortbørshandel og korruption i dagens Sovjet«.

MERE KONKURRENCE

Men kunstnerisk frihed, rigelige ressourcer og officiel anerkendelse gør ingen sommer, tænker jeg — med den forestilling, vi lige havde set i frisk erindring.

Lars fra Norge spørger, om skuespillerne kan fyres.

»Nej«, svare Alexei, »og det er et stort problem. Vi har alt for mange ældre skuespillere, som har været her alt for længe. Vi har brug for unge spillere, og jeg ville ønske, vi havde et mere konkurrencebetonet system med kontraktansættelser, som hos jer i Vesten«.

ASSITEJs 10. VERDENSKONGRES I STOCKHOLM

I dagene 19.-27. maj afholder den internationale børne- og ungdomsteaterorganisation ASSITEJ sin 10. verdenskongres — denne gang i Stockholm.

Det er svensk ASSITEJ, der står for den praktiske gennemførelse af dette kæmpearrangement, der udover selve generalforsamlingen med tilhørende valg også består af en festival-del og en seminar-del.

Festivalen vil først og fremmest vise nordisk børne- og ungdomsteater, idet den samtidig er den fjerde i rækken af nordiske ASSITEJ-festivaler (1984 i Oslo, 1986 i Helsingfors og 1988 i Odense).

Hvert af de fire nordiske ASSITEJ-lande (Dan-

organisationens kunstneriske diskussioner.

Kun få latinamerikanske lande er medlemmer, få asiatiske og slet ingen afrikanske lande.

Dette skyldes bl.a. de restriktive optagelsesbetingelser, der definerer professionelt teater for børn ud fra en meget snæver europæisk norm.

På generalforsamlingen vil de nordiske lande sammen med bl.a. Storbritannien stille forslag til ændring af ASSITEJs vedtægter på dette område.

En seminar-dag på kongressen er afsat specielt til diskussioner om teater i Afrika, Latinamerika og Asien på baggrund af de tre »for-seminarer«, som i ugen inden kongressen har været afholdt i henholdsvis Danmark, Finland og Norge. Dansk ASSITEJ har — med økonomisk støtte fra Danida — arrangeret et seminar om afrikansk teater for børn i dagene 12.-18. maj. Dette seminar, som samtidig er optakt til kongressen, foregår i Odense, og det er tilrettelagt af en arbejdsgruppe fra Dansk ASSITEJ

Stockholm vil i den uge, kongressen varer, være oversvømmet med teater for børn og unge. Udover den »officielle« ASSITEJ-festival har svensk Teatercentrum (svarer til BTS) arrangeret deres egen »off-festival« med et bredt udbud af frie teatergrupper, og de store teatre i Stockholm vil i samme uge ændre deres normale repertoire og i stedet spille børne- og ungdomsteater.

Ved siden af de »officielle« store seminar-diskussioner er der arrangeret mere uformelle drøftelser under titlen »Åbent universitet« — diskussioner, der kan foregå på nordiske sprog og/eller engelsk.

Alt i alt regner de svenske arrangører med, at omkring 2.000 teaterfolk fra hele verden vil deltage i begivenheden.

Dansk børneteater vil være kraftigt repræsenteret på kongressen, idet vi udover vore tre forestillinger møder op med en delegation på 70 personer.

mark, Sverige, Finland og Norge) kommer med et antal særligt udvalgte forestillinger. De nordiske bestyrelser har været enige om, at eneste udvælgelseskriterium er *kvalitet*.

Fra Danmark stiller vi med tre forestillinger — og det er *Artibus* med »Det fjerde bud«, *Baggårdsteatrets* »Mohammed« og *Comedievognens* »Foxtrot«.

Forestillingerne skal dels spilles for børn i Stockholms skoler og ved offentlige forestillinger og dels vises for kongressens deltagere ved særlige arrangementer.

24. og 25. maj er tilrettelagt sammen med Nordisk Teaterunion, hvis Nordiske Teaterdage i år behandler børne- og ungdomsteater.

På disse to dage vil samtlige nordiske forestillinger blive vist i Riksteaterns nye store lokaler (seks store teatersale) i en form, der minder om vores egen børne- og ungdomsteaterfestival.

Sverige viser udvalgte forestillinger, Danmark, Norge og Finland hver to — derudover vil også Island være repræsenteret med en forestilling. Island har endnu ikke et ASSITEJ-center, men det er en af vore forhåbninger til kongressen, at vi efter maj også kan få Island med i det nordiske børneteatersamarbejde.

Med stor spænding imødeses også det nordiske initiativ med at forsøge at inddrage landene i Afrika, Latinamerika og Asien mere i ASSITEJs arbejde. Det er sådan, at selvom ASSITEJ formelt er en verdensorganisation, så er hovedparten af medlemslandene europæiske — og det er vesteuropæisk kultur- og teatersyn, der dominerer holdningen i

og IATA (den internationale amatørteaterorganisation) og professor *Penina M'lama* fra universitetet i Dar-Es-Salaam, Tanzania.

En videreudvikling af dette projekt er endvidere, at *Gadesjakket* skal gennemføre et undervisningsprojekt i Dar-Es-Salaam i juli-august 1990.

ASSITEJs generalforsamling, der holdes sideløbende med de øvrige arrangementer, indeholder bl.a. valg af ny eksekutiv-komité — og her håber de nordiske lande at få indvalgt to repræsentanter (ligesom vi har det nu), men iøvrigt knytter der sig en vis spænding til valget — ikke mindst set i lyset af de begivenheder, der har udspillet sig i Østeuropa — det vil formodentlig (og forhåbentlig) afspejle sig i opstillingen til eksekutiv-komitéen.

De nordiske lande stiller forskellige forslag til generalforsamlingen — alle sammen forslag, der har til hensigt at gøre organisationen mere demokratisk og mere effektivt arbejdende.

En rapport fra ASSITEJs verdenskongres vil komme i BTA nr. 74 i september.

Dansk ASSITEJ
Frederiksborggade 20³
1360 København K
Tlf. 33 15 69 00

NYT FRA BTS

BørneTeaterSammenslutningens januar-general-forsamling blev afholdt i Fåborg 28. og 29. januar.

Ud fra et oplæg fra Kvalitetsudvalget blev der sat focus på videreudvikling af kvalitet i en »gammel« børne- og ungdomsteatergruppe, *Møllen* fra Haderslev.

Vi så gruppens nyeste småbørnsforestilling, »En biting«, hvorefter vi blev præsenteret for hvorfor og hvordan forestillingen blev til — og hvad gruppen selv mener om den nu, hvor den har spillet en halv sæson.

Med udgangspunkt i dette gav Kvalitetsudvalget en kritisk redegørelse for deres syn på forestillingen — som de i øvrigt havde set

tidligere sammen med et børnepublikum.

Senere fik vi et indblik i gruppens daglige liv. Hvert enkelt medlem fortalte om sin egen oplevelse af sig selv i gruppesammenhængen. Desuden fik vi en redegørelse for gruppens arbejdsstruktur — på godt og ondt!

Alt dette mandede ud i drøftelser, hvor alle fik lejlighed til at lufte deres meninger om kvalitetsudvikling i teater; dels i forhold til oplægget, dels i forhold til eget bagland.

Generelt kan man sige, at der i de eksisterende gruppestrukturer nemt opstår problemer, der kan hæmme den kvalitative udvikling omkring det at give det enkelte medlem

plads nok til at udvikle sig. Alle skal være mere lydhøre overfor hinanden, og den enkelte må udtrykke sine behov klart.

Dette er ingen aha-oplevelse, men der kom mange gode forslag til, hvordan disse ting kan forbedres i praksis — og dermed på længere sigt være med til at højne kvaliteten!

PR-udvalget v. Pia Plesner, spiller i Børneteateret Skægspire

**BørneTeaterSammenslutningen
Frederiksborg-
gade 20,3 th.
1360 København K
Tlf. 33 32 01 32**

DEN NORDISKE NAT

Teater og Dans i Norden — det tidligere *Nordisk Teater og Dansekomité* — har fået nyt logo til sit nye navn. Og fortsætter i øvrigt med at arrangere seminarer og kurser i Norden, samt give økonomisk tilskud til diverse gæstespil og arrangementer.

Den 15.-17. juni 1990 arrangeres et seminar om myter, symboler og ritualer i nordisk kultur, hvor de irrationelle dele af vort samfunds- og verdensbillede er i centrum.

Det bliver et træf for knapt 300 kunstnere og kulturarbejdere i Norden. Alle, der deltager aktivt i det nordiske kulturliv —

det gælder alt fra forfattere, teaterfolk og til fodboldspillere m.fl. — vil kunne deltage i seminaret, der finder sted på LO-skolen i Helsingør og ledes af Iwar Wiklander, Sverige, samt Nina Schiøttz og Anders Ahnelt-Rønne fra Danmark.

Yderligere oplysninger:

**Teater og Dans i Norden
Vesterbrogade 26^a
1620 København V
Tlf. 31 22 45 55**

Børne- og Ungdomsteaterfestival d. 23., 24. og 25. februar 90

VI ELSKER TEATER

Det gør sådan cirka 3000 andre også — i Holbæk.

Tre dage med højst forskellige, højst kilometerfjerne grupper, der alle kommer for at gøre deres bedste. Og de gør det.

Masser af børn og deres forældre myldrer i Holbæks gamle gader.

Hvor er det dejligt, endnu engang, at fylde sale-
ne med PUBLIKUMMET, dem vi brænder for.

Der blev spillet 23 forestillinger, og ingen skal derfor fremhæves fremfor nogen anden, men vi synes alligevel, at Tonny Trifolium skal have en stjerne, for det var gøgleren, med ilden og varmen i hjertet,

der på grund af en aflysning gjorde dagen for de helt små fantastisk.

Herligt at kende Vandre-falken, også når han ikke spiller teater, og de to Jytte Abildstrømske mennesker.

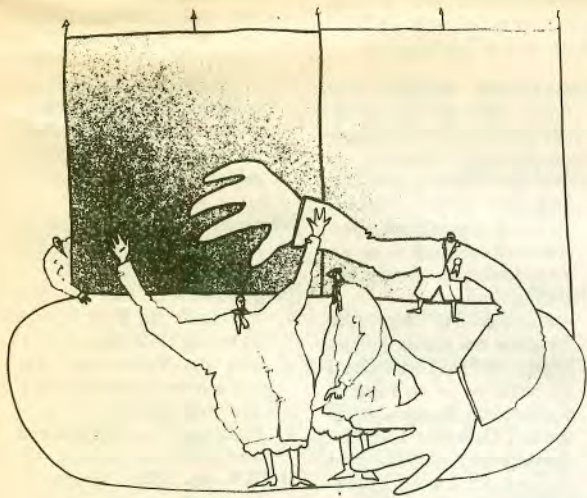
Masken, Møllen, Kaskaden, Big Wind, Artibus, Ole B. Rasmussen, dejlige, forkølede Rikke fra Skægspiren, Vester 60, Teaterkompagniet, Fru Larsen fra 83 og Ø-gruppen — TAK FOR HJÆLPEN, uden jer ville verden være lidt mindre fantastisk.

**Teatergruppen
FAIR PLAY**

Ved Fair Plays natcafé optrådte »Herman & Helga« (Kurt Bremerstent og Hannes Kirkeby) med et akrobatnummer, hvor de venligst fik hjælp af selveste kulturminister Ole Vig Jensen.

TEATERPLAKATER PÅ TURNÉ

Hej, du der, som står og læser!

Hvor er dit barn henne?

Nej ikke det, som måske hænger for enden af din arm, dit indre barn?

Ikke det ufødte, du måske bærer i dig, hvis du er et damemenneske, — tillykke med det! — men det sårede, forskrækkede, som sidder musestille i din sjæls inderste hule.

Hvornår har du sidst taget dig lidt af det lille væsen?

Ligesom skatte af perler og guld i dybe huler og på andre hemmelige steder, er dit skjulte barn en skat, — men mer end perler og guld — hvis du finder det og tør trække det frem i lyset og leve med det til dine dages ende.

Man bliver glad ved at se de her plakater, — ikke sandt?

Læg mærke til, at de råber og skriger ikke, men de kalder.

Det er dit indre barn, de kalder på.

Du skulle tage og invitere det til børneteater en dag.

Gerne sammen med dine udvendige børn eller børnebørn. I har en god chance for at blive både gladere og klogere på livet sammen. Er det nu sådan, at du slet ikke har noget udvendigt barn, så gå derhen alligevel. Der er børn derhenne, du kan låne til at opleve sammen med.

Dit indre barn kan få det bedre og bedre, og du ender måske med selv at blive et helt menneske. Mange af stykkerne handler nemlig om alvor, det vil sige om at hænge sammen — sammenhæng.

Godt børneteater — fjerner skel
— holder smilebåndene smidige
— kaster lys i mørke huler
— heler knækkede sjæle

December 1989 — Lense

BørneTeaterSammenslutningens plakatudstilling — der blev til i anledning af 20-årsjubilæet i 1989 — vandrer nu rundt til landets biblioteker.

Fra 2. april til 12. maj kan den opleves i årets festivalområde, nemlig på Thisted Gamle Rådhus.

I ugerne 21 til 34 vil der være mulighed for at bestille plakatudstillingen, inden den igen er booked op på følgende terminer:

3.-15. september: Centralbiblioteket i Nykøbing Falster

24. september-6. oktober: Kolding Bibliotek

15.-27. oktober: Gladsaxe Børnebibliotek i Søborg

5.-17. november: Jerne Bibliotek ved Esbjerg

Udstillingsgebyret for 14 dages udlejning er 1300 kr., og henvendelse kan ske til

**Danmarks Biblioteksforening,
Trekronergade 15, 2500 Valby
Tlf. 31 30 86 62**

De tyve plakater er udvalgt blandt de hundreder af små og store kunstværker, der gennem årene har akkompagneret teaterforestillingerne — og de ledsages på vandreudstillingen af tidligere Teaterrådsformand Bjørn Lense-Møllers poetiske betragtninger:

TEATRET UNDER

Sociologen Jacques Blum barslede i december måned sidste år med »Teaterliv i København«, som Teaterudvalget for Storkøbenhavn stod bag udgivelsen af. Formålet var at få nogle mere præcise ideer om, hvem der bruger teatrene og hvorfor. Bogen — og dermed undersøgelsen — fik på hattepulden i mange kredse, hvor man erklærede den for både overfladisk og uvidenskabelig, specielt hvad angik de »publikumstypologier«, som undersøgelsen opererede med.

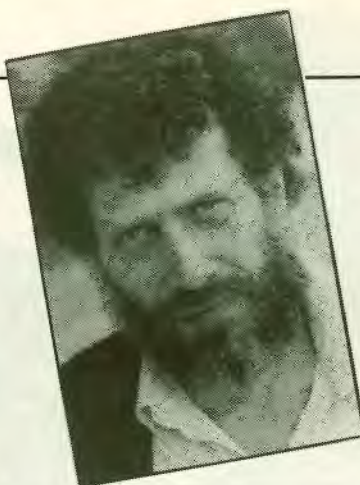
Men læst som et dokument over et kulturelt område giver den bl.a. et interessant indblik i det had-kærlighedsforhold, som mange nærer til kul-

turformidlings-mastodonten ARTE.

Og i afsnittet »Lille guide gennem teaterlivets strukturjungle« gives et letfatteligt indblik i de mange forskellige organisationer, bevillingslove og teaterpolitiske overvejelser, der tilsammen udgør det danske teaterliv.

Hvad børne- og ungdomsteaterområdet angår, så var en af de mere interessante konklusioner ibogen, at børneteaters eksistens og virksomhed ikke automatisk betyder, at børn opdrages til også at gå i teateret som voksne. Forstået på den måde, at over halvdelen af de mennesker, der jævnligt frekventerer teateret, aldrig eller

En af hovedkræfterne bag teaterundersøgelsen:
Kultursociolog
Jacques Blum.
Foto: Kurt Johansen.

sjældent har været i teateret som børn. Påstanden blev imødegået fra forskellige sider, men lederen bag undersøgelsen, Jacques Blum, mener selv, at en af forklaringerne kan være, at man endnu ikke kan tale om en hel voksegenerations, der er opdraget med børneteater i det omfang, som nutidens danske børne- og ungdomsteaterliv giver mulighed for.

derfor, at økonomierne reber sejlene, og at økonomi bliver henvist til en mere ydmyg og mere passende plads på den kulturelle dagsorden.

Det forekommer at være uhyre vise ord, inden de økonomiske og ikke de sociale analyser overtager hele kultursektoren. Lørigt viser de af Jørn Langsted gennemgående undersøgelser ikke uventet, at kultur er en væsentlig økonomisk faktor.

Den britiske undersøgelses konklusioner er således følgende:

- Kulturen udgør en betydningsfuld økonomisk sektor med en årlig omsætning på 10 mia. f.
- Kulturen giver direkte beskæftigelse til ca. 486.000 mennesker eller 2,1 % af de beskæftigede.
- Kulturen er en ekspanderende sektor i økonomien.
- Kulturen er en sektor i økonomien, der har en høj værditilvækst.
- Kulturen er en stor eksportindtægtskilde for Storbritannien.
- Kulturen giver indirekte virkninger i andre erhverv.
- Kulturen medfører vækst i støtteerhverv.
- Kulturen stimulerer turismen.
- Kulturen er et virkningsfuldt middel til at opretholde beskæftigelse.
- Kulturen er en omkostningseffektiv måde at skabe job på.
- Kulturen er en katalysator for byfornyelse.
- De offentligt støttede dele af kulturlivet har forbindelseslinjer mht. økonomisk og kunstnerisk støtte til den bredere, kommercielt baserede underholdningsbranche.
- Kulturen forbedrer en regions image og gør den til et bedre sted at arbejde og bo i.
- En stærk kulturel infrastruktur er et erhvervsaktiv for en region.

På den baggrund er det jo nærmest udtryk for kriminel mangel på forstand, at der udfoldes store anstrengelser for at holde statslige og kommunale udgifter til kultur på vægeblus.

OBSERVATION

Den kultursociologiske undersøgelse af danske teater og dets publikum er iøvrigt den første af sin art i Danmark.

Man kan erklære sig enig eller uenig med mange af de påstande og konklusioner, der frembæres i bogen, men der er da mas-

ser af stof til eftertanke. Forhåbentlig også for de kulturpolitikere, vi endnu måtte have tilbage i nationen.

»Teaterliv i København — en undersøgelse«. Af Jacques Blum. (Forlaget Ti-derne Skifter).

NYE BØGER

PRAKTISK KULTURPOLITIK

Teaterværkstedet i Nord-Trøndelag var det første af slagsen i Norge. Selve teaterværkstedstanken havde sit udspring i 50'ernes og 60'ernes teaterekspiriment i Europa og USA og fik rimelig stor udbredelse over hele Skandinavien i 70'ernes decentraliseringslystne samfund. Bogen beskriver erfaringer fra to af det norske teaterværkstedes store samarbejdsproduktioner fra 87 og 88 og er skrevet af en norsk sceneinstruktør, en svensk teaterforsker og en dramapædagog fra Danmark, der alle har været involveret i arbejdet med forestillingerne.

»Kulturpolitik i praksis — et teaterværksted i funktion«.

Af Ellen Foy Bruun, Viveka Eliason og David Keir Wright. 139 sider, kr. 118. (Teaterforlaget DRAMA).

GRENLAND FRITEATER

Det norske gruppeteater, Grenland Friteater, har nu fået sin egen historie-bog. Med forord af Odin Teatrets Eugenio Barba og anekdotiske gennemgange af årenes repertoire fra starten i 1976, får man et indblik i arbejdet med alternativt teater i broderlandet og de tilhørende arrangementer og engagementer.

»Grenland Friteater — et norsk gruppeteater«. Red. Tor Arne Ursin og Lars Vik. 136 sider. (Friteatrets Forlag).

NORDISKE TEATERSTUDIER

Teatervidenskabeligt Institut ved Københavns Universitet har i samarbejde med forlaget Munksgård udsendt et tobinds værk/årbog om teater i Norden. Det engelsk-sprogede værk indeholder »Kvinder i skandinavisk teater og Teaterstudier i Skandinavien — traditioner og udvikling«.

Chefredaktøren er teaterprofessor Kela Kvam, og der er bidrag af undervisere og teaterfolk fra de nordiske lande.

»Nordic Theatre Studies«. Ed. Kela Kvam. 134 og 223 sider, kr. 134,50 og 180. (Forlaget Munksgård).

TEATER I BILLEDER OG ORD

Teatertidsskriftet og forlaget entré har for 8. gang udsendt en kommenterende teaterår-bog med totaloversigt over spillet teater i Sverige — denne gang altså for året 1989.

Der er en vis opbyggelighed ved at have et stort og kvalitativt kulturområdes virke samlet på ét sted — til gennembladring og genkendelse.

»Teaterårsboken 89«. 218

sider, kr. ca. 200 svenske. (entré).

DRAMAET I ANALYSE

I serien »Aktuelle teaterproblemer« fra det flittigt publicerende Institut for Dramaturgi ved Århus Universitet har tre medarbejdere ved instituttet udsendt en bog om dramaturgisk analyse. Hvordan man analyserer en dramatekst og nærmer sig analysen af tekstens realisering; teateropførelsen.

Der gennemgås tekster af bl.a. Artaud, Barba, Brecht, Fo, Ibsen, Strindberg m.fl.

»Dramaturgisk analyse — en antologi«. Af Erik Exe Christoffersen, Torunn Kjølner og Janek Szatkowski. 215 sider. Kan rekvireres gratis på Institut for Dramaturgi, Willemoesgade 15 D, 8200 Århus N.

TIDSSKRIFTER M.M.

En liste over de senest indløbne tidsskrifter o.lign. til BTA, omhandlende teater og/eller børne- og ungdomskultur:

Teaterbladet nr. 127: Om situationen på Den storkøbenhavnske Landsdels-scene, Det kgl. Teater — og den nye filmlov. Nr. 128: Den nye teaterlov, skuespilleren som offentlig person, teatertechnik — og en anmeldelse af »Teaterliv i København«-undersøgelsen. Nr. 129: Enquete om teaterlovsforlaget, sikkerhedsforhold på teatrene — og rapport fra Nordisk Kunstnerråds møde i Oslo. Nr. 130: Om teaterloven, samtale med teatermaler Søren Frandsen, Projekt »Nordisk Nat« m.m.

drama nr. 4/89: Drama som litteraturformidler, om dramapioneren Harriet Finlay-Johnson — og en rapport om dramaarbejde i en (norsk) børnehave. Nr. 1/90: Dramaturgiske analyser og skrivearbejde. Fra tekst til teater — omkring en Brecht-opspøtning.

Nya Teatertidningen nr. 4/89: Interview med Per Oscarsson, samtale med Georg Fant, græsk teatertradition, skuespillet »Bedrageren« af Peter Kihlgård.

entré nr. 4/89: Temanummer med anmeldelser af nye svenske dramatik. Nr. 1/90: Omkring Shakespeares »En skærsommernatsdrøm«, Jönköping Länsteater — og 21 nye svenske stykker.

teatern nr. 1/90: Svenske Riksteaterns blad handler bl.a. om kostumeafdelingens arbejde og Unga Riks scenografer.

Spillerom nr. 4/89: Den borgerlige teatertraditions krise, interview med skuespiller og teaterpædagog Jacques Keroq.

Teater Et nr. 47: En fyldig registrering af den foregående sæsons professionelle teater- og dansepremierer.

Dockteater-EKO nr. 4/89: Om Vojo Stankovski, den jugoslavisk-født dukke-teatermand, der døde i september 89 — samt reportager fra forskellige dukke-teaterfestivaler.

Rampelyset nr. 190: Temanummer om teater med børn i musikskole og fritidsklub — samt om børneteaters dramaturgi.

Abrakadabra nr. 6/89: Om teater som middel til selv-følelse og kundskaber, børneteateranmeldelser — og teater som livsbekræftelse.

Bixen nr. 6/89: Temanummer om mad; dvs. kostvaner, allergi — og måltidets sociale placering i hverdagen.

unge pædagoger nr. 8/89: Om lærerfunktionen, erhvervsuddannelser — og den nye skolebestyrelseslov. Nr. 1/90: Lærernes videreuddannelsesbehov — og læreren som kulturarbejder. Nr. 2/90: Om kvaliteten i skolen og forholdet lærer-elev, lærer-forældre.

Vores børn nr. 1/90: Nyfødtes reaktionsmønstre, tidlig skolestart m.m.

Regnbuebørn nr. 1: Nyt tidsskrift fra Frie Børnehaver og Fritidshjem/DUI-Leg og Virke om bl.a. kunstnere i daginstitutioner, børnekulturcenter i Helsingør — og fritidshjem som kulturformidlere.

BØRN nr. 1/90: Temanummer om børns leg, legetøj — og sociale aspekter omkring børns leg og legerum.

NYE UDGIVELSER FRA TEATERFORLAGET DRAMA

Dario Fo: »Black-out«. Farce om strømsvigt og menneskeligt sammenbrud, 28 sider, kr. 38.

Shakespeare: »En skærsommernatsdrøm«. Bearbejdet udgave af komedien om kærlighedens væsen — med ramme i et bryllup i antikkens Athen. 62 sider, kr. 58.

Henning Asp-Poulsen: »Vi spiller komedie«. Syv små spil for de 7-10 årige. 70 sider, kr. 98 incl. nodebilag.

Flemming Nordenhof: »Bare skrid«. Forestilling om ungdomskriminalitet. For 6.-9. klasse. 40 sider, kr. 48.

NYT FRA TEATERFORLAGET KROKESA

Villi Stougaard: »Regnbuekrigen 1«. Eventyragtigt spil om forurening. For unge. Ni roller. 36 sider, kr. 27,50.

ET UMAGE ÆGTEPAR

Jørn Langsted: »Kulturøkonomi — en britisk og en tysk undersøgelse« (55 s.) kan rekvireres hos Institut for Dramaturgi, Willemoesgade 15 D, 8200 Århus C.

I »projekt kulturøkonomi« foreligger nu Jørn Langsted kommenterede gennemgang af to udenlandske undersøgelser over kulturlivets bidrag til samfundsøkonomien.

Det er en direkte udløber af den arbejdsgruppe, som kulturministeriet har nedsat for at belyse kulturens økonomiske betydning — efter kulturministerens redegørelse til Folketinget af 16. marts 1989.

Det er typisk for kulturens placering, at man gerne ser dokumenteret, at den slags rent faktisk betaler sig på en helt konkret og statistisk facon. Og kulturens verden er gået med på idéen, udfra tanken om at det faktisk kan måles, at kulturelle aktiviteter skaber økonomisk vækst, både som direkte virkning og i form af afledte (service)aktiviteter.

SPÆNDETROJE

Professor Jørn Langsted fra Århus universitet gennemgår omhyggeligt en britisk og en vesttysk undersøgelse, men den vigtigste kritik findes på en af de sidste sider og er tillagt den canadiske forsker Abraham Rotstein.

»Rotsteins tankegang er, at der i de sidste 20 år er blevet gjort for meget for at gifte økonomi med kultur. Der er nu brug for en separation. For giftermålet er sket helt på økonomiens præmisser. Økonomiens sprog og begreber er gjort til en spændetroje for kulturlivet. Alt, hvad der gør kultur værdifuldt, tabes i de økonomiske analyser, fordi disse analyser kræver homogenisering omkring markedet med prisen som den fælles målestok.

Tendensen har været, at kulturindustrierne bliver lig med kulturen slet og ret. Kulturindustrierne repræsenterer jo varer, og en overføring af dette varebegreb på resten af kulturlivet udraderer kulturens karakteristiske træk som meddelelsesmiddel og som sprog.

Gennem økonomernes overgreb tingsliggøres kulturen. Rotstein anbefaler

★ REPERTOIRE ★

CORONA DANSETEATER

Henrik Rungsgade 7, st. tv.
2000 København N
Tlf. 35 37 83 33

Dans Tolo Danseteater for børn

»Dans Tolo« tager udgangspunkt i et menneskes forhold til enkle hverdagsting og gøremål, som at binde snørebånd, tage tøj på, sidde på en stol og lign. Hovedpersonen har et mål, han vil opnå, og dag og nat drømmer om — når han står foran en virkeliggørelse, tør han ikke, man når også musikken og dansen kommer med, hænger det straks bedre sammen. »Dans Tolo« lægger stor vægt på samspillet mellem danser og musiker, og at lade børnene opleve levende musik (violin). En sammensmeltning, frem for et enten eller, mellem det rationelle og det kreative, er forestillingens egentlige pointe.

Corona Danseteater: »Dans Tolo«.

Medvirkende:	Jørgen Carls-lund, Steen Claesson	Tilskuertal:	Max. ca. 60 børn
Instruktion og idé:	Torkild Lindebjerg	Spilleplads:	6x6 m, høj. 3 m
Scenografi og kostumer:	Jette Lauritsen	Mørklægning:	Kræves 380 V
Musik:	Steen Claesson	Strøm:	Kr. 2750,- + moms, ialt kr. 3355,-
Aldersgruppe:	3-8 år	Pris:	
Varighed:	40 min.	Turné:	5/3-20/4 90 og 10/9-20/10 90

DEN RØDE BROCHURE

Så er det årlige katalog over udbuddet af professionelt dansk børne- og ungdomsteater på trapperne igen. Den Røde Brochure — der er et særnummer af BørneTeaterAvisen, som udsendes til alle abonnenter — indeholder som sædvanlig gennemgang af tilskudsmuligheder til køb af børneteater, praktiske råd om afvikling af forestillinger m.m. Foruden selvfølgelig den omfattende oversigt over de teatre, der tilbyder forestillinger for børn og unge som opsøgende eller stationært teater.

ARTISTERNES BROCHURE

Som konsekvens af beslutningen om, at cirkus-, trylle- og gøgleforestillinger ikke længere kan optages i Den Røde Brochure, har Dansk Artist Forbund nu udgivet sit eget katalog over forestillinger for børn og unge. Disse forestillinger er, i modsætning til de fleste børne- og ungdomsteaterforestillinger, ikke refusionsberettigede i teaterlovens forstand — en tilstand, som forbundet kæmper for at få ændret.

Kataloget »Artisterne 1990« over cirkus-, trylle- og gøgleforestillinger kan fås ved henvendelse til:

Dansk Artist Forbund
Vendersgade 24
1363 København K
Tlf. 33 32 66 77 (ml. 11-15)

ISHØJ TEATER

Brentedalen 8
Tranegilde
2635 Ishøj
Tlf. 42 73 60 98 (9-15)

Prinsessen med vandkrukken

Eventyrforestillingen »Prinsessen med vandkrukken« er beregnet for børn mellem 3 og 10 år. Stykket handler om en ung pige fra et rigt land, der til sin fødselsdag får en indisk vandkrukke. På en rejse til det sted, hvor krukken kommer fra, oplever hun mange spændende ting i en verden, der er helt forskellig fra hendes egen.

Alle tilskuerne bliver klædt ud i silkedragter og deltager i forestillingen, der rummer mange af teatrets virkemidler: musik, lydbilleder, lys- og scene-skift, samt filmoptagelser fra Indien. Dette er medvirkende til at gøre stykket levende og så afvekslende, at det vil optage såvel de yngste, som de lidt større børn. Billetbestilling samt aftale om eventuel bustransport på teatrets telefon.

Små Scener

ANEMONE TEATRET
Suhmsgade 4, Hauser Plads
1125 Kbh. K
Tlf. 33 32 19 49

Don Kisjot
ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: 5 år og op (familieforestilling)
Spilletidspunkt: 10.3.-11.4. + 1.-6.5. + 22.5.-9.6. 90. Tirs.-fre. kl. 10, tors.-fre. tillige kl. 19, samt lør. kl. 17
Teatret har i relation til forestillingen en udstilling om »rigtige« riddere, hvor man bl.a. kan prøve en rustning.

BÅDTEATRET
Nyhavn 14, 1501 Kbh. K
Tlf. 33 12 14 60

— et lille drømmespil —
BÅDTEATRET

Aldersgruppe: 3-9 årige og deres voksne
Spilletidspunkt: 28.3.-4.5. Man.-fre. kl. 9.30 og 11, søn. kl. 13 og 15
Af Staffan Westerberg

Døds-karrusellen
BÅDTEATRET
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkt: 24.3.-5.5. Man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
En episodisk komedie.

SKÆGSPIRE
Vestergade 68,
5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06

Rikke Rusk
SKÆGSPIRE
Aldersgruppe: 1½-4 år
Spilletidspunkt: 3.-24.4. Tirs.-fre. kl. 9.30 og 11, samt lør. kl. 11
Genopsætning.

HORSENS-FESTIVALEN

Endnu før årets store børne- og ungdomsteaterfestival i Thy er igang, er det endelige program til børne- og ungdomsteaterfestivalen i Horsens ved at være klar.

I modsætning til den »store« festival er Horsens-festivalen kun for medlemmer af BTS — BørneTeaterSammenlutningen. I år dog udvidet til også at omfatte de teatergrupper, der pt. søger om optagelse i organisationen.

Det skulle betyde, at mere end 30 grupper vil deltage med omkring 60 forskellige forestillinger, der tilsammen giver over 110 opførelser.

Horsens-festivalen, der foregår i tidsrummet 21.-23. september, henvender sig primært til brugerne, dvs. teaterforeningsfolk, lærere, pædagoger m.fl., som via forudbestillinger

Til efteråret kaldes til teaterfestival i Horsens.
Foto: Kurt Johansen.

kan få mulighed for at vurdere eventuelle muligheder forud for indkøbet.

Trods arrangementets stadigt voksende omfang vil festivalens mange forestillinger blive afviklet på

et samlet spillested — i form af en skole og en idrætshal.

BørneTeaterAvisen bringer festival-programmet i sit næste nummer.

DUKKETEATER-DAGE

Fra 2. til 5. november 1990 er der dukketeaterfestival i Silkeborg.

Det er femte gang, at skolevæsenet, biblioteket, kulturhuset Rampelyset og Silkeborg Dukketeater i samarbejde arrangerer dette foretagende, som naturligvis primært henvender sig til byens børn, men også til dukketeaterfolk i ind- og udland. Festivalen rummer forestillinger af både professionelle og amatører, ligesom der etableres åbne dukketeaterværksteder i forbindelse med dukketeaterdagene.

Yderligere oplysninger om dukketeaterfestivalen fås hos

Silkeborg Dukketeater, tlf. 86 82 44 16

eller hos

Skolernes Teaterformidling, tlf. 86 82 83 00.

Børneteaterplakater til salg

Børneteaterplakater til udsmykning
Børneteaterplakater som gave
Børneteaterplakater som reklame for
børneteater

Pengene går til arbejdet med at gøre
børneteatrene stærkere og bedre.
Hvis en eller flere af plakaterne i tilbuddet
bliver udsolgt, finder vi andre i stedet.

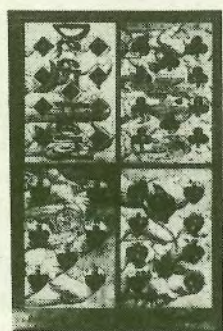
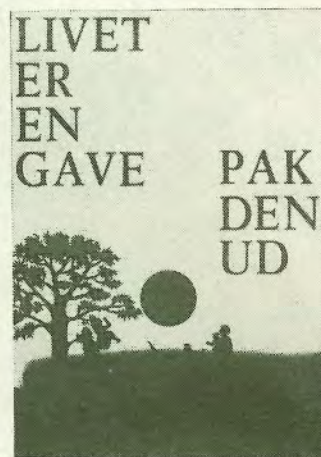
10 plakater sælges for kr. 82,- incl.
forsendelse.

Send beløbet pr. check eller indsæt det på
giro 4 21 56 80 til

Børneteatersammenslutningen,
Frederiksborggade 20, 3., 1360
København K.

Plakaterne bliver sendt i et paprør. Vi
håber, de når hele frem. I modsat fald, ring
33 15 69 00.

Klip kuponen ud og send den allerede i dag!

Plakattilbuddet:

Artibus: Livet er en gave — pak det ud!

Børneteatret: De er her

Fair Play: Da farverne forsvandt

Gadesjakket: Nya nya bulembu

Paraplyteatret: Mod himlen i lommen

Skægspire: Farveller

Skægspire: Hvis jeg var barn

Teater 83: Fru Larsen

Vestenvinden: Spring ud

BREV

Hermed bestiller jeg:

— sæt plakater à kr. 82,-

☐ Pengene er sendt pr. check

☐ Pengene er indsat på:

Giro nr. 4 21 56 80

Børneteatersammenslutningen

Frederiksborggade 20, 3.

1360 København K

OBS: Plakaterne sendes først, når
pengene er indgået på giro.

Frankeres
som
brev

Send plakaterne til:

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Børneteatersammenslutningen
Frederiksborggade 20, 3.
DK-1360 København K